

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΕΝΥΠΝΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ

B. C. TEUBNER

ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΤΕΡΕΩΤΥΠΟΣ

*Ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27967 ἀποφάσεως τοῦ
Ἑπουρ. τῆς Παιδείας τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1917*

Ἔκδοσις Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ
12—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—12

ΣΤ
ΡΧ
19261

Σπύρος Μ. Κουβαράς

1926

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΕΝΥΠΝΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ

B. G. TEUBNER

ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ

**Εγκριθείσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθρ. 27967 ἀποφάσεως τοῦ
Ἑπιτροπ. τῆς Παιδείας τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1917*

ΕΚΔΟΣΙΣ Α

Κωνσταντῆ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ
12—Ὁδὸς Σταδίου—12

18717

Λύκιος Μ. Λουκιάνα
1926.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΕΝΥΠΝΙΟΝ

ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

1. Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν 1
ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὄν, ὃ δὲ πατήρ ἐσοκοπεῖτο με- 2
τὰ τῶν φίλων ὃ τι καὶ διδάξαιτό με. τοῖς πλείστοις οὖν
ἔδοξε παιδεία μὲν καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου μακροῦ
καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς καὶ τύχης δεῖσθαι λαμπρᾶς, τὰ δ'
ἡμέτερα μικρά τε εἶναι καὶ ταχεῖάν τινα τὴν ἐπικουρίαν
ἀπαιτεῖν· εἰ δέ τινα τέχνην τῶν βαναύσων ἐκμάθοιμι
τούτων, τὸ μὲν πρῶτον εὐθύς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκούντα
παρὰ τῆς τέχνης καὶ μηκέτ' οἰκόσιτος εἶναι τηλικούτος
ὄν, οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐφρανεῖν, ἀπο- 3
φέρων αἰετὸ γιγνόμενον. 2. δευτέρας οὖν σκέψεως ἀρχὴ
προὔτεθη, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν καὶ ῥάστη ἐκμαθεῖν
καὶ ἄνδρϊ ἐλευθέρῳ πρέπουσα καὶ πρόχειρον ἔχουσα τὴν
χορηγίαν καὶ διαρκῆ τὸν πόρον ἄλλου τοίνυν ἄλλην
ἐπαινοῦντος, ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν, ὃ
πατήρ εἰς τὸν θεῖον ἀπιδῶν, — παρῆν γὰρ ὃ πρὸς μητρὸς
θεῖος, ἀριστος ἐρμογλύφος εἶναι δοκῶν [καὶ λιθοξόος ἐν
τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις] — οὐ θέμις, εἶπεν, ἄλλην τέχνην 4
ἐπικρατεῖν σοῦ παρόντος, ἀλλὰ τοῦτον ἄγε — δείξας ἐμέ —
καὶ δίδασκε παραλαβῶν λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι καὶ
συναρμοστήν καὶ ἐρμογλυφέα· δύναται γὰρ καὶ τοῦτο

φύσεώς γε, ὡς οἶσθα, τυγῶν δεξιᾶς. ἔτεκμαίρετο δὲ ταῖς ἐκ τοῦ κηροῦ παιδιαῖς. ὁπότε γὰρ ἀφειδίην ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξέων ἂν τὸν κηρὸν ἢ βροῦς ἢ ἱππους ἢ καὶ νῆ Δί' ἀνθρώπους ἀνέπλαττον, εἰκότως, ὡς ἐδόκουν τῷ πατρὶ· ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν διδασκάλων πληγὰς ἐλάμβανον, τότε δὲ ἔπαινος εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ ταῦτα ἦν, καὶ χρησιτὰς εἶχον ἐπ' ἔμοι τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεῖ
 5 μαθήσομαι τὴν τέχνην, ἀπ' ἐκείνης γε τῆς πλαστικῆς. ὅ-
 ἅμα τε οὖν ἐπιτηδεῖα ἐδόκει ἡμέρα τέχνης ἐνάρχεσθαι, καὶ γὰρ παρεδιδόμην τῷ θεῷ μὰ τὸν Δί' οὐ σφόδρα τῷ πράγματι ἀχθόμενος, ἀλλὰ μοι καὶ παιδιάν τινα οὐκ ἄτερπῆ ἐδόκει ἔχειν καὶ πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξιν. εἰ φαινοίμην θεοῦς τε γλύφων καὶ ἀγαλματίᾳ τινα μικροῖς κατασκευάζων ἑμαυτῷ τε κάκεινοις οἷς προηρούμην. καὶ τό γε πρῶτον ἐκείνο καὶ σύνηδες τοῖς ἀρχομένοις ἐγίγγετο· ἐγκοπέα γὰρ τινὰ μοι δοῦς ὁ θεῖος ἐκέλευσέ μοι ἡρέμα καθικέσθαι πλακὸς ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπεικὼν τὸ κοινὸν «ἀρχὴ δέ τοι ἡμῖσι παντός.» σκληρότερον δὲ κα-
 3 τενεγκόντος ὑπ' ἀπειρίας κατεάγη μὲν ἡ πλάξ, ὁ δὲ ἀγανακτήσας σκυτάλην τινα πλησίον κειμένην λαβὼν οὐ πρόως οὐδὲ προτρεπτικῶς μου κατήρξατο, ὥστε δάκρυά μοι τὰ προύμια τῆς τέχνης. 4 ἀποδράς οὖν ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀφικνοῦμαι συνεχῆς ἀνολολύζων καὶ δακρυόων τούς ὀφθαλμούς ὑπόπλεως, καὶ διηγοῦμαι τὴν σκυτάλην, καὶ τοὺς μῶλωπας ἐδείκνυον· καὶ κατηγοροῦν πολλῆν τινα ὁμότητα, προσθεις ὅτι ὑπὸ φθόνου ταῦτα ἔδρασε, μὴ αὐτὸν ὑπερβάλωμαι κατὰ τὴν τέχνην, ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λαιδορησαμένης. ἐπεὶ νῦν ἐπῆλθε, κατέδαρθον ἔτι ἔνδακρυς καὶ τὴν νύκτα ὄλην ἔννοῶν. 5. μέχρι μὲν δὴ τούτων γελάσιμα καὶ μει-

ἰδρῶσε

πρασιώδη τὰ εἰρημένα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ οὐκέτι εὐκατα ἢ
φρόνητα, ὧ ἄνδρες, ἀκούσεσθε, ἀλλὰ καὶ πάνυ φιληκόων
ἄκροατῶν δεόμενα· ἵνα γὰρ καθ' Ὅμηρον εἶπω

θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα

ἔναργής οὕτως, ὥστε μηδὲν ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας·
ἔτι γοῦν καὶ μετὰ τοσοῦτον χρόνον τὰ τε σχήματά μοι
τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παραμένει καὶ ἡ φωνὴ
τῶν ἀκουσθέντων ἔναυλος· οὕτω σαφῆ πάντα ἦν. 6. δύο
γυναῖκες λαβόμεναι ταῖν χεροῖν εἰλκόν με πρὸς ἑαυτὴν
ἑκατέρα μάλα βιαίως καὶ καρτερῶς· μικροῦ γοῦν με διε-
σπάσαντο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμούμεναι· καὶ γὰρ ἄρτι μὲν
ἂν ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει καὶ παρὰ μικρὸν ὄλον εἶχέ με, ἄρτι
δ' ἂν αὐτὴς ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμεν. ἐβόων δὲ πρὸς ἀλλή-
λας ἑκατέρα, ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς ὄντα με κεκτῆσθαι βού-
λοίτο, ἡ δέ, ὡς μάτην τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιοίτο. ἦν δὲ
ἡ μὲν ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική καὶ αὐχμηρὰ τὴν κόμην, τὴν
χεῖρε τύλων ἀνάπλεως, διεξωσμένη τὴν ἐσθῆτα, τιτάνου
καταγέμουσα, οἷος ἦν ὁ θεῖος, ὅποτε ξέοι τοὺς λίθους. ἡ
ἑτέρα δὲ μάλα εὐπρόσωπος καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπὴς καὶ
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν. τέλος δ' οὖν ἐφιασί μοι δικάζειν,
ὅποτέρᾳ βουλοίμην συνεῖναι αὐτῶν. προτέρα δὲ ἡ σκληρὰ
ἐκείνη καὶ ἀνδρῶδης ἔλεξεν· 7. ἐγώ, φίλε παῖ, Ἑρμογλυ-
φικὴ τέχνη εἰμί, ἦν χθὲς ἤρξω μανθάνειν, οἰκεία τέ σοι
καὶ συγγενῆς οἴκοθεν, ὅ τε γὰρ πάππος σου—εἰποῦσα
τοῦνομα τοῦ μητροπάτορος—λιθοξόος ἦν καὶ τὸ θεῖον
ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. εἰ δ' ἐθέλεις
λήρων μὲν καὶ φληνάφων τῶν παρὰ ταύτης ἀπέχεσθαι,
—δείξασα τὴν ἑτέραν—ἔπεσθαι δὲ καὶ συνοικεῖν ἐμοί,
πρῶτα μὲν θρέψῃ γεννικῶς καὶ τοὺς ὄμους ἔξεις καρτε-

- 10 ρούς, φθόνου δὲ παντὸς ἄλλοτριος ἔση καὶ οὐποτε ἄπει
ἐπὶ τὴν ἄλλοδαπήν, τὴν πατρίδα καὶ τοὺς οἰκίους κατα-
λιπὼν· οὐδὲ ἐπὶ λόγοις ἐπαινέσονται σε πάντες. 8. μὴ
μυσαχθῆς δὲ τοῦ σώματος τὸ εὐτελές, μηδὲ τῆς ἐσθῆτος
- 11 τὸ πιναρόν· ἀπὸ γὰρ τοιούτων ὀρμώμενος καὶ Φειδίας
ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν Δία καὶ Πολύκλειτος τὴν Ἥραν εἰρ-
γάσατο καὶ Μύρων ἐπηγέθη καὶ Πραξιτέλης ἐθανμάσθη·
προσκυνοῦνται γοῦν οὗτοι μετὰ τῶν θεῶν. εἰ δὲ τού-
των εἷς γένοιο, πῶς μὲν οὐ κλεινὸς αὐτὸς παρὰ πᾶσιν
- 12 ἀνθρώποις γένοιο; ζῆλωτὸν δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποδεί-
ξεις, περιβλεπτόν δὲ ἀποφανεῖς καὶ τὴν πατρίδα, ταῦτα
καὶ ἐτι τούτων πλείονα διαπταίουσα καὶ βαρβαρίζουσα
πάντοθεν εἶπεν ἡ Τέχνη μάλα δὴ σπουδῆ συνείρουσα
καὶ πείθειν με πειρωμένη· ἄλλ' οὐκέτι μέμνημαι· τὰ
πλεῖστα γὰρ μου τὴν μνήμην ἤδη διέφυγεν. ἐπεὶ δ' οἶν
ἐπαύσατο, ἄρχεται ἡ ἑτέρα ὧδέ πως· 9. ἐγὼ δέ, ὦ τέ-
κνον, Παιδεία εἰμι ἤδη συνήθης σοὶ καὶ γνωρίμη, εἰ
καὶ μηδέπω εἰς τέλος μου πεπείρασαι. ἡλίκα μὲν οἶν
- 13 τὰ γὰρ ποριῆ λιθοξόος γενόμενος, αὕτη προείρηκεν·
οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ ἐργάτης ἔση τῷ σώματι πονῶν κἂν
τούτῳ τὴν ἅπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου τεθειμένος, ἀφανῆς
μὲν αὐτὸς ὢν, ὀλίγα καὶ ἀγεννῆ λαμβάνων, ταπεινὸς τὴν
γνώμην, εὐτελής δὲ τὴν πρόοδον, οὔτε φίλοις ἐπιδικάσι-
μος οὔτε ἐχθροῖς φοβερός οὔτε τοῖς πολίταις ζῆλωτός;
ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐργάτης καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου
εἷς, ἀεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπτήσσω καὶ τὸν λέγειν δυνά-
μενον θεραπεύων, λαγῶ βίον ζῶν καὶ τοῦ χρεῖττονος
- 14 ἔρμαιον ὢν. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο καὶ
πολλὰ θαυμάσια ἐξεργάσαιο, τὴν μὲν τέχνην ἅπαντες
ἐπαινέσονται, οὐκ ἔστι δὲ ὅστις τῶν ἰδόντων, εἰ νοῦν

ἔχοι, εὖξαιτ' ἂν ὁμοίός σοι γενέσθαι· οἶος γὰρ ἂν ἦς, βράναυτος καὶ χειρῶναξ καὶ ἀποχειροβίωτος νομισθήσῃ.

10. ἦν δ' ἔμοι πείθη, πρῶτον μὲν σοι πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα καὶ πράξεις θαυμαστάς, καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν ἔμπειρον ἀποφαίνουσα, καὶ τὴν ψυχὴν, ὅπερ σου κυριώτατόν ἐστι, κατακοσμήσω πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, εὐσεβεία, προότητι, ἐπιεικεία, συνέσει, καρτερίᾳ, τῷ τῶν καλῶν ἔρωτι, τῇ πρὸς τὰ σεμνότατα ὀρμῇ. ταῦτα γὰρ ἐστὶν ὁ τῆς ψυχῆς ἀκέρματος ὡς ἀληθῶς 15 κόσμος· λήσει δέ σε οὔτε παλαιὸν οὐδέν, οὔτε νῦν γενέσθαι δέον, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα προοίει μετ' ἐμοῦ, καὶ ὅλως ἅπαντα, ὅποσα ἐστί, τά τε θεῖα τά τ' ἀνθρώπινα, οὐκ εἰς μακρὰν σε διδάξομαι.

11. καὶ ὁ νῦν πένης ὁ τοῦ δεινός, ὁ βουλευσάμενός τι περὶ ἀγεννοῦς οὕτω τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅπασι ζηλωτὸς καὶ ἐπίφθονος ἔσῃ, τιμώμενος καὶ ἐπαινούμενος καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμῶν καὶ ὑπὸ τῶν γένει καὶ πλούτῳ προὔχοντων ἀποβλεπόμενος, ἐσθῆτα μὲν τοιαύτην ἀμπεχόμενος, —δείξασα τὴν ἑαυτῆς· πάντῃ δὲ λαμπρὰν ἐφόρει— ἀρχῆς δὲ καὶ προεδρίας ἀξιούμενος· κἂν ποῦ ἀποδημῆς, οὐδ' ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγνώως καὶ ἀφανῆς ἔσῃ. τοιαυτὰ σοι περιθήσω τὰ γνωρίσματα, ὥστε 16 τῶν ὁρώντων ἕκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε τῷ δακτύλῳ «οὗτος ἐκεῖνος» λέγων.

12. ἂν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ἢ καὶ τοὺς φίλους ἢ καὶ τὴν πόλιν ὅλην καταλαμβάνῃ, εἰς σὲ πάντες ἀποβλέψονται· κἂν ποῦ τι λέγων τύχῃς, κεληνότες οἱ πολλοὶ ἀκούσονται, θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῆς δυνάμεως τῶν λόγων καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐπορίας· ὁ δὲ λέγουσιν, ὡς ἄρα καὶ ἀθάνατοὶ τινες γίνονται ἐξ ἀνθρώπων, τοῦτό σοι περιποιήσω· καὶ

γὰρ ἦν αὐτὸς ἐκ τοῦ βίου ἀπέλθης, σὺποτε πάσῃ συνῶν
 τοῖς παιδευμένοις καὶ προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις, ὄρθς
 τὸν Δημοσθένην ἐκείνον, τίνος υἱὸν ὄντα, ἐγὼ ἤλικον
 ἐποίησα ; ὄρθς τὸν Αἰσχίνην, ὃς τυμπανιστρίας υἱὸς ἦν ;
 13 ἀλλ' ὅμως αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθεράπευσεν. ὁ δὲ
 Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἐρμολυφικῇ ταύτῃ τραφεῖ-
 ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος καὶ δραπειεύσαι,
 παρ' αὐτῆς ἠτόμολησεν ὡς ἐμὲ, ἀκούεις ὡς παρὰ πάν-
 των ἄδεται. 13. ἀφείς δὲ αὐτοὺς τηλικούτους καὶ τοι-
 ούτους ἀνδρας καὶ πράξεις λαμπρὰς καὶ λόγους σεμνοὺς
 καὶ σχῆμα εὐπρεπὲς καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ ἔπαινον καὶ
 προεδρίας καὶ δυνάμεις καὶ ἀρχὰς καὶ τὸ ἐπὶ λόγοις εὐ-
 δοκιμεῖν καὶ τὸ ἐπὶ συνέσει εὐδαιμονίζεσθαι χιτώνιον τι
 πιναρὸν ἐνδύσῃ καὶ σχῆμα δουλοπρεπὲς ἀναλήψῃ καὶ
 μοχλία καὶ γλυφεῖα καὶ κοπέας καὶ κολαπτήρας ἐν ταῖν
 χεροῖν ἕξεις κάτω νενευκὸς εἰς τὸ ἔργον, χαμαιπετῆς καὶ
 χαμαιζήλος καὶ πάντα τρόπον ταπεινός, ἀνακύπτων δὲ
 οὐδέποτε, οὐδὲ ἀνδρῶδες οὐδὲ ἐλεύθερον οὐδὲν ἐπινοῶν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα ὅπως εὐρυθμα καὶ εὐσχίμονα ἔσται
 σοὶ προνοῶν, ὅπως δὲ αὐτὸς εὐρυθμος καὶ κόσμιος ἔσῃ,
 ἤμιστα πεφροντικῶς, ἀλλ' ἀτιμότερον ποιῶν σεαυτὸν
 14 λίθον. 14. ταῦτα ἐτι λεγούσης αὐτῆς οὐ περιμείνας ἐγὼ
 τὸ τέλος τῶν λόγων ἀναστὰς ἀπεφηνάμην, καὶ τὴν ἄμορ-
 φον ἐκείνην καὶ ἐργατικὴν ἀπολιπὼν μετέβαινον πρὸς τὴν
 Παιδείαν μάλα γεγηθῶς, καὶ μάλιστα ἐπεὶ μοι εἰς νοῦν
 ἦλθεν ἡ σκυτάλη καὶ ὅτι πληγὰς οὐκ ὀλίγας εὐθὺς ἀρχο-
 μένῳ μοι χθὲς ἐνετρίψατο. ἡ δὲ ἀπολειφθεῖσα τὸ μὲν
 πρῶτον ἠγανάκει καὶ τὰ χεῖρε συνεζόρει καὶ τοὺς ὀδόν-
 τας συνέποιε· τέλος δέ, ὡσπερ τὴν Νιόβην ἀκασίμεν,
 ἐκεπήγει καὶ εἰς λίθον μετεβέβλητο. εἰ δὲ παράδοξα

ἔπαυθε, μὴ ἀπιστήσητε· θαυματοποιοὶ γὰρ οἱ ὄναιροι. 15.
 ἢ ἑτέρα δὲ πρὸς με ἀπιδούσα, Τοιγαροῦν ἀμείφομαι σε,
 ἔφη, τῆσδε τῆς δικαιοσύνης, ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασ-
 σας, καὶ ἔλθῃ ἤδη, ἐπίβηθι τούτου τοῦ ὄχηματος, —δεῖ- 20
 ξασά τι ὄχημα ὑποπτόρων ἵππων τινῶν τῷ Πηγάσῳ εἰσι-
 κότων—ὅπως εἰδῆς, οἷα καὶ ἡλικία μὴ ἀκολουθήσας ἐμοὶ
 ἀγνοήσῃν ἐμελλες. ἔπει δὲ ἀνήλθον, ἣ μὲν ἤλανε καὶ
 ὑψηλιόχει, ἀρθεὶς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκόπων ἀπὸ τῆς
 ἑω ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς τὰ ἐσπέρια πόλεις καὶ ἔθνη καὶ
 δήμους καθάπερ ὁ Τριπόλεμος ἀποσπείρων τι ἐς τὴν
 γῆν. οὐκέτι μέντοι μέγα, ὅτι τὸ σπείρομενον ἐκείνο
 ἦν, πλὴν τούτο μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφορῶντες ἀνθρώ-
 ποι ἐπήνοον καὶ μετ' εὐφημίας καθ' οὓς γενοίμην τῇ
 πτήσει, παρεμπύον. 16. δεῖξασα δέ μοι τὰ τοσαῦτα καμὲ
 τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐκείνοις ἐπανήγαγεν αὐτοῖς οὐκέτι τὴν 21
 ἐσθῆτα ἐκείνην ἠδεδυκότα, ἣν εἶχον ἀριπτάμενος, ἀλλ'
 ἐμοὶ ἐδόκουν εὐτάραχος τις ἐπανάκειν, καταλαβοῦσα οὖν
 καὶ τὸν πατέρα ἐσθῆτα καὶ περιμένοντα ἐδείκνυεν αὐτῷ
 ἐκείνην τὴν ἐσθῆτα καὶ ἐ, οἷος ἦρομι, καὶ τι καὶ ὑπέ-
 μνησεν, οἷα μικροῦ δεῖν περὶ ἐμοῦ ἐβουλεύσαντο. ταῦτα
 μέμνημαι ἰδὼν ἀντίπαις ἐπι ὄν, ἐμοὶ δοκεῖ, ἐκταραχθεὶς
 πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον. 17. μεταξὺ δὲ λέγοντος,
 Ἑράκλεις, ἔφη τις, ὡς μακρὸν τὸ ἐνύπνιον καὶ δικανι-
 κόν. εἶτ' ἄλλος ὑπέκρουσε, Χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτε μή-
 κισταί εἰσιν αἱ νύκτες, ἢ τάχα που τριέσπερος, ὥσπερ ὁ
Ἑρακλῆς καὶ αὐτός ἐστι. τί δ' οὖν ἐπήλθεν αὐτῷ λησῆ-
σαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς καὶ μνησθῆναι παιδικῆς νυκτὸς καὶ 22
 ὄνειρων παλαιῶν καὶ [ἤδη] γεγηρακότων; ἔωλος γὰρ ἢ
 ψυχρολογία· μὴ ὄνειρων ὑποκριτὰς τινὰς ἡμᾶς ὑπέλη-
 φεν; Οὐκ, ὡγαθέ· οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγούμενος

ΜΕΣΑ

τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ καίεσθαι ἢ πατρῷα οἰκία
 καὶ τὰ ἄλλα,—ἴστε γάρ—οὐχ ὑπόκρισιν τὴν ὄψιν οὐδ'
 23 ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκὼς αὐτὰ διεξήει, καὶ ταῦτα ἐν πολέμῳ
 καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων, περιεστώτων πολεμίων, ἀλλά
 τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἢ διήγησις. 18. καὶ τοίνυν κἀγὼ
 τοῦτον τὸν ὄνειρον ὑμῖν διηγησάμην ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως
 οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέπωνται καὶ παιδείας ἔχονται,
 καὶ μάλιστα, εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐθειλοκακεῖ καὶ πρὸς
 τὴν ἥτιω ἀποκλίνει φύσιν οὐκ ἀγεννῆ διαφθείρων. ἐπιρ-
 ρωσθήσεται εὖ οἷδ' ὅτι κἀκεῖνος ἀκούσας τοῦ μύθου,
 ἱκανὸν ἑαυτῷ παράδειγμα ἐμὲ προστησάμενος, ἐννοῶν
 οἷος μὲν ὦν πρὸς τὰ κάλλιστα ὥρμησα καὶ παιδείας ἐπε-
 θύμησα μηδὲν ἀποδειλιάσας πρὸς τὴν πενίαν τὴν τότε,
 οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα, εἴ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὐδε-
 νὸς γοῦν τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ Η ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

1. ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ. Ταῦτα δὲ ὑμῖν, ὦ Σόλων, τίνος ἕνεκα οἱ νέοι ποιοῦσιν; οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκελίζουσιν, οἱ δὲ ἄγχουσι καὶ λυγίζουσι καὶ ἐν τῷ πληθῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι ὥσπερ σύες· καίτοι κατ' ἀρχὰς εὐθύς ἀποδυσάμενοι — ἐώρων γάρ—
 884 λίπα τε ἠλείψαντο καὶ κατέψησε μάλα εἰρηνικῶς ἄτερος τὸν ἕτερον ἐν τῷ μέρει, μετὰ δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι παθόντες ὠθοῦσί τε ἀλλήλους συννευκότες καὶ τὰ μέτωπα συναράττουσιν ὥσπερ οἱ κριοί. καὶ ἦν ἰδοὺ ἀράμενος ἐκείνοσι τὸν ἕτερον ἐκ τοῖν σκελοῖν ἀφῆκεν εἰς τὸ ἕδαφος, εἴτ' ἐπικαταπεσὼν ἀνακύπτειν οὐκ ἔῃ συνωθῶν κάτω ἐς τὸν πληθόν, τέλος δὲ ἤδη περιπλέξας αὐτῷ τὰ σκέλη κατὰ τὴν γαστέρα τὸν πῆχυν ὑποβαλὼν τῷ λαιμῷ ἄγχει τὸν ἄθλιον, ὃ δὲ παρακροτεῖ ἐς τὸν ὦμον, ἱκετεύων, οἶμαι, ὡς μὴ τέλεον ἀποπνιγεῖν. καὶ οὐδὲ τοῦ ἐλαίου ἕνεκα φέδονται μὴ μολύνεσθαι, ἀλλ' ἀφανίσαντες τὸ χρῆσμα καὶ τοῦ βορβόρου ἀναπλησθέντες ἐν ἰδρωτί ἅμα πολλῷ γέλωτα ἔμοι γοῦν παρέχουσιν ὥσπερ αἱ ἐγγέλυες ἐκ τῶν χειρῶν διολισθαίνοντες. 2. ἕτεροι δὲ ἐν τῷ αἰθρίῳ τῆς αὐλῆς τὸ αὐτὸ τοῦτο δρῶσιν, οὐκ ἐν πληθῷ οὗτοί γε, ἀλλὰ
 885 ψάμμον ταύτην βαθεῖαν ὑποβαλλόμενοι ἐν τῷ ὀρύγματι πάττουσί τε ἀλλήλους καὶ αὐτοὶ ἐκόντες ἐπαμῶνται τὴν κόνιν ἀλεκτρούων δίκην, ὡς ἀφυκτότεροι εἶεν ἐν ταῖς συμπλοκαῖς, οἶμαι, τῆς ψάμμου τὸν ὀλισθὸν ἀφαιρούσης καὶ βεβαιωτέραν ἐν ξηρῷ παρεχούσης τὴν ἀντίληψιν. 3. οἱ δὲ ὀρθοστάδην κεκοιμημένοι καὶ αὐτοὶ παίουσιν ἀλλήλους προσπεσόντες καὶ λακτίζουσιν· οὔτοσι γοῦν καὶ

τοὺς ὀδόντας ἔοικεν ἀποπτύσειν ὁ κακοδαίμων, οὗτος αἷματος αὐτῷ καὶ ψάμμου ἀναπέπλησται τὸ στόμα, πύξ, ὡς ὄραξ, παταχθέντος ἐς τὴν γνάθον. ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἄρχων οὐτοσί διίστησιν αὐτοὺς καὶ λύει τὴν μάχην — τεκμαίρομαι γὰρ τῇ πορφυρίδι τῶν ἀρχόντων τινὰ τοῦτον εἶναι—4. ὁ δὲ καὶ ἐποτρύνει καὶ τὸν πατάξαντα ἐπαινεῖ. ἄλλοι δὲ ἀλλαχόθι πάντες ἐγκονοῦσι καὶ ἀναπηδῶσιν ὥσπερ θεόντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένοντες καὶ ἐς τὸ ἄνω συναλλόμενοι λακτιζοῦσι τὸν ἀέρα.5. ταῦτα οὖν ἐθέλω 886 εἰδέναι τίνος ἀγαθοῦ ἂν εἴη ποιεῖν· ὡς ἔμοιγε μανία μᾶλλον ἔοικέναι δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν ῥαδίως μεταπείσει με ὡς οὐ παραπαίουσιν οἱ ταῦτα δοῶντες.

6. ΣΟΛΩΝ. Καὶ εἰκότως, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιαυτὰ σοὶ τὰ γινόμενα φαίνεται ξένα γε ὄντα καὶ πάμπολυ τῶν Σκυθικῶν ἐθῶν ἀπάδοντα, καθάπερ καὶ ὑμῖν πολλὰ εἰκότως εἶναι μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα τοῖς Ἑλλησιν ἡμῖν ἀλλόκοτα εἶναι δόξαντα ἂν, εἴ τις ἡμῶν ὥσπερ σὺ νῦν ἐπισταίῃ αὐτοῖς. πλὴν ἀλλὰ θάρρει, ὦγαθέ· οὐ γὰρ μανία τὰ γινόμενά ἐστιν οὐδ' ἐφ' ὕβρει οὗτοι παίουσιν ἀλλήλους καὶ κυλίουσιν ἐν τῷ πληθῷ ἢ ἐπιπάττουσι τὴν κόνιν, ἀλλ' ἔχει τινὰ χρεῖαν οὐκ ἀτερπῆ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀκμήν οὐ μικρὰν ἐπάγει τοῖς σώμασιν· ἦν γοῦν ἐνδιατρίψης, ὥσπερ οἶμαί σε ποιήσειν, τῇ Ἑλλάδι, οὐκ εἰς μακρὰν εἰς καὶ αὐτὸς ἔση τῶν πεπηλωμένων ἢ κεκοιμημένων· οὕτω σοὶ τὸ πρᾶγμα ἡδύ τε ἅμα καὶ λυσιτελὲς εἶναι δόξει.

ANAX. Ἄπαγε, ὦ Σόλων, ὑμῖν ταῦτα γένοιτο τὰ 887
 ὀφάλημα καὶ τερπνά, ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι δια-

θείη, εἴσεται ὡς οὐ μάτην παρεξώσμεθα τὸν ἀκινάκην.
7. ἀτὰρ εἶπέ μοι, τί ὄνομα ἔθεσθε τοῖς γιγνομένοις, ἢ τί
φῶμεν ποιεῖν αὐτούς;

ΣΟΛ. Ὁ μὲν χῶρος αὐτός, ὃ Ἀνάχαρσι, γυμνάσιον
ὑφ' ἡμῶν ὀνομάζεται καὶ ἔστιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος τοῦ
Λυκείου· καὶ τὸ ἄγαλμα δὲ αὐτοῦ ὄρας, τὸν ἐπὶ τῇ στήλῃ
κεκλιμένον, τῇ ἀριστερᾷ μὲν τὸ τόξον ἔχοντα, ἡ δεξιὰ
δὲ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀνακειλασμένη ὥσπερ ἐκ καμάτου
μακροῦ ἀναπαυόμενον δείκνυσι τὸν θεόν. 8. τῶν γυ-
μνασμάτων δὲ τούτων τὸ μὲν ἐν τῷ πληθῶ ἐκεῖνο πάλη κα-
λεῖται, οἱ δ' ἐν τῇ κόνει παλαίουσι καὶ αὐτοί, τὸ δὲ
παίειν ἀλλήλους ὀρθοστάδην παγκρατιαῶν λεγόμεν. καὶ
ἄλλα δὲ ἡμῖν ἐστι γυμνάσια τοιαῦτα πυγμῆς καὶ δίσκου
καὶ τοῦ ὑπεράλλεσθαι, ὧν ἀπάντων ἀγῶνας προτίθεμεν
καὶ ὁ κρατήσας ἄριστος εἶναι δοκεῖ τῶν καθ' αὐτὸν καὶ
ἀναιρεῖται τὰ ἄθλα.

888 9. ANAX. Τὰ δὲ ἄθλα τίνα ὑμῖν ταῦτά ἐστιν;

ΣΟΛ. Ὀλυμπίᾳσι μὲν στέφανος ἐκ κοτίνου, Ἰσθμο,
δὲ ἐκ πίτυος, ἐν Νεμέᾳ δὲ σελίνων πεπλεγμένος, Πυθοῖ
δὲ μήλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Πανα-
θηναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς μορίας. τί ἐγέλασας, ὃ Ἀνά-
χαρσι; ἢ διότι μικρά σοι εἶναι ταῦτα δοκεῖ;

ANAX. Οὐκ, ἀλλὰ πάνσεμνα, ὃ Σόλων, κατέλι-
ξας τὰ ἄθλα καὶ ἄξια τοῖς τε διαθεῖσιν αὐτὰ φιλοτιμεῖ-
σθαι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρεᾷ καὶ τοῖς ἀγωνισταῖς αὐτοῖς
ὑπερσπουδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικούτων,
ὥστε μῆλων ἕνεκα καὶ σελίνων τοσαῦτα προκονεῖν καὶ
κινδυνεύειν ἀγχομένους πρὸς ἀλλήλων καὶ κατακλωμέ-
νους, ὡς οὐκ ἐνὸν ἀπραγμόνως εὐπορεῖσθαι μῆλων ὄψε

ἐπιθυμία ἢ σελίνῳ ἔστεφανῶσθαι ἢ πίτυϊ μήτε πιλῶ 889
καταχρισόμενον τὸ πρόσωπον μήτε λακτιζόμενον εἰς τὴν
γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν.

10. ΣΟΛ. Ἄλλ', ὦ ἄριστε, οὐκ ἐς ψιλὰ τὰ διδόμενα
ἡμεῖς ἀποβλέπομεν. ταῦτα μὲν γὰρ ἐστὶ σημεῖα τῆς νίκης
καὶ γνωρίσματα οἷτινες οἱ κρατήσαντες, ἢ δὲ παρακολου-
θούσα τούτοις δόξα τοῦ παντὸς ἀξία τοῖς νενικηκόσιν,
ὑπὲρ ἧς καὶ λακτιζεσθαι καλῶς ἔχει τοῖς θηρωμένοις τὴν
εὐκλειαν ἐκ τῶν πόνων· οὐ γὰρ ἀπονητὶ προσγένειτο
ἂν αὐτῇ, ἀλλὰ χρὴ τὸν ὀρεγόμενον αὐτῆς πολλὰ τὰ
δυσχερῆ ἀνασχόμενον ἐν τῇ ἀρχῇ τότε ἤδη τὸ λυσαιτέλες
καὶ ἡδὺ τέλος ἐκ τῶν καμάτων περιμένειν.

ΑΝΑΧ. Τοῦτο φῆς, ὦ Σόλων, τὸ τέλος ἡδὺ καὶ λυ-
σαιτέλες, ὅτι πάντες αὐτοὺς ὄφονται ἔστεφανωμένους καὶ 890
ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐπαινέσονται πολὺ πρότερον οἰκτείραντες ἐπὶ
ταῖς πληγαῖς, οἳ δὲ εὐδαιμονήσουσιν ἀντὶ τῶν πόνων
μῆλα καὶ σέλινά ἔχοντες.

ΣΟΛ. Ἄπειρος εἶ, φημί, τῶν ἡμετέρων ἔτι· μετὰ
μικρὸν δὲ ἄλλα σοὶ δόξει περὶ αὐτῶν, ἐπειδὴν ἐς τὰς
πανηγύρεις ἀπιὼν ὄρῃς τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων
σὺλλεγόμενον ἐπὶ τὴν θεάν τῶν τοιούτων καὶ θέατρα
μυριάνδρα συμπληρούμενα καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐπαι-
νουμένους, τὸν δὲ καὶ νικήσαντα αὐτῶν ἰσοθεὸν νομι-
ζόμενον.

11. ΑΝΑΧ. Αὐτὸ τοῦτο, ὦ Σόλων, καὶ τὸ οἰκτιστόν
ἐστίν, εἰ μὴ ἐπ' ὀλίγων ταῦτα πάσχουσιν, ἀλλὰ ἐν τοσοῦ-
τοις θεαταῖς καὶ μάρτυσι τῆς ὕβρεως, οἳ δηλαδὴ εὐδαι-
μονίζουσιν αὐτοὺς αἵματι θαινομένους ὀρῶντες ἢ ἀγχο-
μένους ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων· ταῦτα γὰρ τὰ εὐδαιμονέ-

στατα πρόσεσι τῇ νίκη αὐτῶν. καρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Σκυθαις ἦν τις, ᾧ Σόλων, ἢ πατάξῃ τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ἀνατρέψῃ προσπεσὼν ἢ θαίματια περιρρήξῃ, μεγάλας οἱ πρεσβῦται τὰς ζημίας ἐπάγουσι, κἂν ἐπ' ὀλίγων τῶν μαρτύρων τοῦτο πάθῃ τις οὔτι γε ἐν τηλικούτοις θεάτροις, οἷα σὺ διηγῇ τὸ Ἴσθμοῖ καὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ. οὐ μὴν ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀγωνιστὰς οἰκτείρειν μοι ἔπεισιν ὧν πάσχουσι, τῶν δὲ θεατῶν οὓς φῆς ἀπανταχόθεν τοὺς ἀρίστους παραγίγνεσθαι ἐς τὰς πανηγύρεις, καὶ πάνυ
 891 θαυμάζω, εἰ τἀναγκαῖα παρέντες σχολάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνό ποω δύναμαι κατανοῆσαι, ὅτι τοῦτο τερπνὸν αὐτοῖς, ὄραν παιομένους τε καὶ διαπληκτιζομένους ἀνθρώπους καὶ πρὸς τὴν γῆν ἀραττομένους καὶ συντριβομένους ὑπ' ἀλλήλων.

12. ΣΟΛ. Εἰ καιρὸς ἦν, ᾧ Ἀνάχαρσι, Ὀλυμπίων ἢ Ἴσθμίων ἢ Παναθηναίων, αὐτὸ ἄν σε τὸ γιγνόμενον ἐδίδαξεν, ὡς οὐ μάτην ἐσπουδάκαμεν ἐπὶ τούτοις· οὐ γὰρ οὕτω λέγων ἄν τις προσβιβάσειέ σε τῇ ἡδονῇ τῶν ἐκεῖ δρωμένων, ὡς εἰ καθεζόμενος αὐτὸς ἐν μέσοις τοῖς θεαταῖς βλέποις ἀρετὰς ἀνδρῶν καὶ κάλλη σωμάτων καὶ εὐξίας θαυμαστὰς καὶ ἐμπειρίας δεινὰς καὶ ἰσχὺν ἄμαχον καὶ τόλμαν καὶ φιλοτιμίαν καὶ γνώμας ἀητήτους καὶ σπουδὴν ἄληκτον ὑπὲρ τῆς νίκης· εὐ γὰρ δὴ οἶδα ὡς οὐκ ἄν ἐπαύσω ἐπαινῶν καὶ ἐπιβοῶν καὶ ἐπικροτῶν.

13. ANAX. Νῆ Δί', ᾧ Σόλων, καὶ ἐπιγελῶν γε προσέτι καὶ ἐπιγλευάζων· ἅπαντα γὰρ ὀπόσα κατηριδμήσω ἐκεῖνα, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς εὐξίας καὶ τὰ κάλλη καὶ τόλμαν, ὄρω οὐδενὸς μεγάλου ἔνεκα παραπολλυμένας ὑμῖν, οὔτε πατρίδος κινδυνευούσης οὔτε χώρας πορθου-

μένης οὔτε φίλων ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων. ὥστε τοσοῦτω γελοιότεροι ἂν εἴεν, ἄριστοι μὲν, ὡς φῆς, ὄντες, μάτην δὲ τοσαῦτα πάσχοντες καὶ ταλαιπωρούμενοι καὶ αἰσχύνοντες τὰ κάλλη καὶ τὰ μεγέθη τῇ ψάμμω 892 καὶ τοῖς ὑπωπίοις, ὡς μήλου καὶ κοτίνου ἐγκρατεῖς γένοιτο νικήσαντες. ἡδὺ γάρ μοι αἰεὶ μεμνήσθαι τῶν ἀθλων τοιούτων ὄντων. ἀτὰρ εἶπέ μοι, πάντες αὐτὰ λαμβάνουσιν οἱ ἀγωνισταί;

ΣΟΛ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ εἷς ἕξ ἀπάντων ὁ κρατήσας αὐτῶν.

ΑΝΑΧ. Εἶτ', ὦ Σόλων, ἐπὶ τῷ ἀδήλω καὶ ἀμφιβόλῳ τῆς νίκης τοσοῦτοι πονοῦσι, καὶ ταῦτ' εἰδότες ὅτι ὁ μὲν νικῶν εἷς ἔσται πάντως, οἱ δὲ ἠττώμενοι πάμπολλοι μάτην ἀθλιοὶ πληγᾶς, οἱ δὲ καὶ τραύματα λαβόντες;

14. ΣΟΛ. Ἔσοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, μηδέπω ἐννεοηκέ-
ναι πολιτείας ὀρθῆς περὶ μηδέν· οὐ γὰρ ἂν τὰ κάλλιστα τῶν ἐθῶν ἐν φόγῳ ἐτίθεσο. ἦν δέ σοι μελήση ποτὲ εἰδέναι, ὅπως ἂν τὰ κάλλιστα οἰκηθεῖη πόλις καὶ ὅπως ἂν ἄριστοι γένοιτο οἱ πολῖται αὐτῆς, ἐπαινέση τότε καὶ τὰς ἀσκήσεις ταύτας καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἣν φιλοτιμούμεθα περὶ αὐτάς, καὶ εἶση ὅτι πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχουσιν ἐγκатаμεμιγμένον τοῖς πόνοις, εἰ καὶ νῦν μάτην σπουδά-
ζεσθαι δοκοῦσι.

ΑΝΑΧ. Καὶ μὴν, ὦ Σόλων, κατ' οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ τῆς Σκυθίας ἦκω παρ' ὑμᾶς τοσαύτην μὲν γῆν διοδεύσας μέγαν δὲ τὸν Εὐξείνιον καὶ δυσχείμερον περαιοθεῖς, ἢ ὅπως νόμους τε τοὺς Ἑλλήνων ἐκμάθοιμι καὶ ἔθη τὰ παρ' ὑμῖν κατανοήσαιμι καὶ πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετή-
σαιμι. διὸ καὶ σὲ μάλιστα φίλον ἕξ ἀπάντων Ἀθηναίων

καὶ ξένον προσιλόμην κατὰ κλέος, ἐπέλεπερ ἦκουον νόμων
τέ τινων ξυγγραφέα εἶναί σε καὶ ἐθῶν τῶν ἀρίστων εὐρε-
τήν καὶ ἐπιτηδευμάτων ὠφελίμων εἰσηγητήν, καὶ ὅλος
πολιτείας τινὸς συναρμοστήν. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις δι-
δάσκων με καὶ μαθητὴν ποιούμενος· ὡς ἔγωγε ἠδέως ἂν
ἄσιτός σοι καὶ ἄποτος παρακαθεζόμενος, ἐς ὅσον ἂν αὐ-
τὸς διαρκοῆς λέγων, κεκηνῶς ἐπακούοιμι περὶ πολιτείας
τε καὶ νόμων διεξιόντος.

15. ΣΟΑ. Τὰ μὲν πάντα οὐ ῥάδιον, ὦ ἑταῖρε, διελ-
θεῖν ἐν βραχεῖ, ἀλλὰ κατὰ μέρη ἐπιὼν εἴση ἕκαστα, οἷα
μὲν περὶ θεῶν, οἷα δὲ περὶ γονέων ἢ περὶ γάμων ἢ τῶν
ἄλλων δοκεῖ ἡμῖν. ἃ δὲ περὶ τῶν νέων γιννώσκομεν καὶ
ὅπως αὐτοῖς χρῶμεθα, ἐπειδὴν πρῶτον ἀρξῶνται συνιέ-
ναι τε τοῦ βελτίονος καὶ τῷ σώματι ἀνδρῖζεσθαι καὶ ὑψί-
στασθαι τοὺς πόρους, ταῦτα ἤδη σοι διέξειμι, ὡς μάθοις
οὔτινος χάριν τὰς ἀσκήσεις ταύτας προτεθείκαμεν αὐ-
τοῖς καὶ διαπονεῖν τὸ σῶμα καταναγκάζομεν, οὐ μόνον
ἐνεκα τῶν ἀγῶνων, ὅπως τὰ ἄθλα δύναιντο ἀναιρεῖσθαι
— ἐπ' ἐκεῖνα μὲν γὰρ ὀλίγοι πάνυ ἐξ ἀπάντων χωροῦ-
σιν—ἀλλὰ μεῖζόν τι ἀπάση τῇ πόλει ἀγαθὸν ἐκ τούτου
καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις προσκτώμενοι· κοινὸς γάρ τις ἀγὼν
ἄλλος ἅπασι τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις πρόκειται καὶ στέφα-
νος οὐ πίτυος οὐδὲ κοτίνου ἢ σελίνων, ἀλλ' ὃς ἐν αὐτῷ
892 συλλαβὸν ἔχει τὴν ἀνθρώπων εὐδαιμονίαν, οἷον ἐλευ-
θερίαν λέγω αὐτοῦ τε ἐκάστου ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τῆς πατρί-
δος καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ ἑορτῶν πατρίων ἀπόλαυ-
σιν καὶ οἰκείων σωτηρίαν, καὶ συνόλως τὰ κάλλιστα ὧν
ἂν τις εὐξαιτο γενέσθαι οἱ παρὰ τῶν θεῶν· ταῦτα πάντα
τῷ στεφάνῳ ὃν φημι, συναναπέπλεκται καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶ-

νος ἐκείνου περιγίγνεται, ἐφ' ὃν αἱ ἀσκήσεις αὐταὶ καὶ οἱ πόνοι ἄγουσιν.

16. ANAX. Εἶτα, ὦ θαυμάσιε Σόλων, τοιαυτὰ μοι καὶ τηλικαῦτα ἔχων ἄθλα διεξιέναι μῆλα καὶ σέλινα διηγοῦ καὶ θαλλὸν ἐλαίας ἀγρίας καὶ πίτυν ;

ΣΟΛ. Καὶ μὴν, ὦ Ἀνάχαρσι, οὐδ' ἐκεῖνά σοι ἔτι δόξει μικρὰ εἶναι, ὁπότεν ἂ λέγω καταμάθῃς· ἀπὸ γὰρ τοι τῆς αὐτῆς γνώμης γίγνεται καὶ μέρη πάντα ταῦτα ἔστι μικρὰ τοῦ μείζονος ἐκείνου ἀγῶνος καὶ τοῦ στεφάνου ὃν κατέλεξα τοῦ πανευδαίμονος. ὁ δὲ λόγος οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπερβὰς τὴν τάξιν ἐκείνων πρότερον ἐπεμνήσθη τῶν Ἰσθμοῦ γιγνομένων καὶ Ὀλυμπίαςι καὶ ἐν Νεμέᾳ. πλὴν ἀλλὰ νῶ—σχολὴν γὰρ ἄγομεν καὶ σύ, ὡς φῆς, προθυμῇ ἀκούειν—ἀναδραμούμεθα ῥαδίως πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν κοινὸν ἀγῶνα, δι' ὃν φημι πάντα ταῦτα ἐπιτηδεύεσθαι.

ANAX. Ἄμεινον, ὦ Σόλων, οὕτως καθ' ὁδὸν γὰρ ἂν ἡμῖν ὁ λόγος μᾶλλον προχωροίη καὶ τάχ' ἂν ἴσως ἀπὸ τούτων πεισθεῖην μὴδ' ἐκείνων ἔτι καταγελαῖν, εἴ τινα ἴδομι σεμνυνόμενον κοτίνῳ ἢ σελίνῳ ἔστεφανομένον. ἀλλ' εἴ δοκεῖ, ἔς τὸ σύσκιον ἐκείσε ἀπελθόντες καθίσωμεν ἐπὶ τῶν θιάκων, ὡς μὴ ἐνοχλοῖεν ἡμῖν οἱ ἐπικεκραγότες τοῖς παλαίοισιν· ἄλλως τε—εἰρησέται γὰρ—οὐδὲ τὸν ἥλιον ἔτι ῥαδίως ἀνέχομαι ὄξυν καὶ φλογώδη ἐμπύπτοντα γυμνῇ τῇ κεφαλῇ· τὸν γὰρ πῖλόν μοι ἀφελεῖν οἴχοθεν ἔδοξεν, ὡς μὴ μόνος ἐν ὑμῖν ξενίζοιμι τῷ σχήματι. ἡ δὲ ὄρα τοῦ ἔτους ὃ τι περ τὸ πυρωδέστατόν ἐστι, τοῦ ἀστέρου, ὃν ὑμεῖς κύνα φατέ, πάντα καταφλέγοντος καὶ τὸν ἀέρα ξηρὸν καὶ διακαῆ τιθέντος, ὃ τε ἥλιος

κατὰ μεσημβρίαν ἤδη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενος φλογμὸν
 τοῦτον οὐ φορητὸν ἐπάγει τοῖς σώμασιν. ὅστε καὶ σοῦ
 θαυμάζω, ὅπως γηραιὸς ἤδη ἄνθρωπος οὔτε ἰδίεις πρὸς
 τὸ θάλλπος ὥσπερ ἐγὼ οὔτε ὄλως ἐνοχλουμένῳ ἔοικας
 οὐδὲ περιβλέπεις σύσκιόν τι ἐνθα ὑποδύση, ἀλλὰ δέχη
 τὸν ἥλιον εὐμαρῶς.

ΣΟΛ. Οἱ μάταιοι γὰρ οὗτοι πόνοι, ὦ Ἀνάχαρσι,
 καὶ αἱ συνεχεῖς ἐν τῷ πληῶ κυβιστήσεις καὶ αἱ ὑπαί-
 θριοι ἐν τῇ ψάμμῳ τάλαιπωρίαί τοῦτο ἡμῖν τὸ ἀμυντή-
 ριον παρέχουσι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου βολάς, καὶ οὐκέτι
 πίλεω ἐεόμεθα, ὅς τὴν ἀκτῖνα κωλύσει καθυπνεῖσθαι τῆς
 κεφαλῆς. ἀπίομεν δ' οὖν. 17. καὶ ὅπως μὴ καθάπερ νό-
 μοις προσέξεις οἷς ἂν λέγω πρὸς σέ, ὡς ἔξ ἅπαντος πι-
 στεῦν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐνθα ἂν σοι μὴ ὀρθῶς τι λέγεσθαι
 δοκῇ, ἀντιλέγειν εὐθύς καὶ διευθύνειν τὸν λόγον· δυοῖν
 γὰρ θατέρου πάντως οὐκ ἂν ἀμάρομεν, ἢ σέ βεβαίως
 πεισθῆναι ἐκχέαντα ὅποσα οἶει ἀνιλεκτέα εἶναι ἢ ἐμὲ
 ἀναδιδασχθῆναι ὡς οὐκ ὀρθῶς γινώσκω περὶ αὐτῶν.
 καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἂν σοι ἢ πόλις ἢ Ἀθηναῖον οὐκ ἂν
 φθάνοι χάριν ὁμολογοῦσα· ὅσα γὰρ ἂν ἐμὲ παιδεύσης
 καὶ μεταπέσης πρὸς τὸ βέλτιον, ἐκείνην τὰ μέγιστα ἔση
 ὠφελικῶς. οὐδὲν γὰρ ἂν ἀποκρυφαίμην αὐτήν, ἀλλ'
 εὐθύς εἰς τὸ μέσον καταθήσω φέρων καὶ καταστάς ἐν τῇ
 πνυκί ἐρῶ πρὸς ἅπαντας, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ μὲν
 ὑμῖν ἔγραφα τοὺς νόμους οἷους ἂν ᾤμην ὠφελιμωτάτους
 ἴσασθαι τῇ πόλει, ὃ δὲ ξένος οὔτοςι—δεΐξας σέ, ὦ Ἀνά-
 χαρσι—Σκύθης μὲν ἔστι, σοφὸς δὲ ὢν μετεπαίδευσέ
 897 με καὶ ἄλλα βελτίω μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα ἐδιδά-
 ξατο· ὅστε εὐεργέτης ὑμῶν ὁ ἄνηρ ἀναγεγράφθω καὶ

χαλκοῦν αὐτὸν ἀναστήσατε παρὰ τοὺς ἐπωνύμους ἢ ἐν πόλει παρὰ τὴν Ἀθηναίων. καὶ εὐῖσθι ὡς οὐκ αἰσχυνεῖται ἢ Ἀθηναίων πόλις παρὰ βαρβάρου καὶ ξένου τὰ συμφέροντα ἐκμανθάνοντες.

18. ANAX. Τοῦτο ἐκείνο ἦν ἄρα, ὃ ἐγὼ περὶ ὑμῶν ἤκουον τῶν Ἀθηναίων, ὡς εἴητε εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις. ἐπεὶ πόθεν ἂν ἐγὼ νομᾶς καὶ πλάνης ἄνθρωπος, ἐφ' ἀμάξης βεβιωκῶς, ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων, πόλιν δὲ οὔτε οἰκήσας πώποτε οὔτε ἄλλοτε ἢ νῦν ἐωρακῶς, περὶ πολιτείας διεξίομι καὶ διδάσκοιμι αὐτόχθονας ἄνδρας πόλιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τοσοῦτοις ἤδη χρόνοις ἐν εὐνομίᾳ κατοικήκοντας, καὶ μάλιστα σέ, ὦ Σόλων, ᾧ τοῦτο, ὡς φασιν, ἐξ ἀρχῆς καὶ μάθημα ἐγένετο, ἐπίστασθαι ὅπως ἂν ἀριστα πόλις οἰκοῖτο καὶ οἷσσισι νόμοις χρωμένη εὐ- 898 δαιμονήσῃ; πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτη πειστέον σοι, καὶ ἀντερῶ, ἦν τί μοι δοκῆ μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι, ὡς βεβαιότερον μάθοιμι. καὶ ἰδοὺ γὰρ ἤδη ἐκφυγόντες τὸν ἥλιον ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἐσμεν, καὶ καθέδρα μάλα ἡδεῖα καὶ εὐκαιρος ἐπὶ ψυχροῦ τοῦ λίθου. λέγε οὖν τὸν λόγον ἐξ ἀρχῆς καθ' ὅτι τοὺς νέους παραλαβόντες ἐκ παίδων εὐθύς διαπονεῖτε καὶ ὅπως ὑμῖν ἀριστοὶ ἄνδρες ἀποβαίνουσιν ἐκ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν ἀσκημάτων τούτων καὶ τί ἢ κόνις καὶ τὰ κυβιστήματα συντελεῖ πρὸς ἀρετὴν αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ δὴ μάλιστα ἐξ ἀρχῆς εὐθύς ἐπόθουν ἀκοῦσαι τὰ δ' ἄλλα εἰς ὕστερον διδάξῃ με κατὰ καιρὸν ἕκαστον ἐν τῷ μέρει. ἐκείνου μέντοι, ὦ Σόλων, μέμνησά μοι παρὰ τὴν ῥῆσιν, ὅτι πρὸς ἄνδρα βάρβαρον ἐρεῖς, λέγω δέ, ὡς μὴ περιπλέκης μηδὲ ἀπομηκύνῃς τοὺς λό-

γους· δέδια γὰρ μὴ ἐπιλανθάνωμαι τῶν πρώτων, εἰ τὰ μετὰ ταῦτα πολλὰ ἐπιρροέοι.

16. ΣΟΛ. Σὺ τοῦτο, ὦ Ἀνάχαρσι, ταμειύση ἄμεινον, ἔνθα ἂν σοι δοκῇ μὴ πάνυ σαφῆς ὁ λόγος εἶναι ἢ πόρρω ποι ἀποπλανᾶσθαι εἰκῇ ῥέων· ἐρήση γὰρ μεταξύ ὅτι ἂν ἐθέλης καὶ διακόψεις αὐτοῦ τὸ μῆκος. ἦν μέντοι μὴ ἐξαγώνια μηδὲ πόρρω τοῦ σκοποῦ τὰ λεγόμενα ἦ, κωλύσει οὐδέν, οἶμαι, εἰ καὶ μακρὰ λέγοιτο· ἐπεὶ καὶ 899 τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἥπερ τὰς φονικὰς ἡμῖν δίκας δικάζει, πάτριον οὕτω ποιεῖν. ὁπότεν γὰρ ἀνελθοῦσα εἰς τὸν πάγον συγκαθέζεται φόνου ἢ τραύματος ἐκ προνοίας ἢ πυρκαϊᾶς δικάσοντες, ἀποδίδεται λόγος ἑκατέρῳ τῶν κρινομένων καὶ λέγουσιν ἐν τῷ μέρει ὁ μὲν διώκων ὁ δὲ φεύγων ἢ αὐτοὶ ἢ ῥήτορας ἀναβιβάζονται τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν. οἱ δὲ ἔστ' ἂν μὲν περὶ τοῦ πράγματος λέγωσιν, ἀνέχεται ἢ βουλή καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα· ἦν δὲ τις ἢ φροῖμιον εἶπη πρὸ τοῦ λόγου, ὡς εὐνουστέρους ἀπεργάσαιο αὐτούς, ἢ οἶκτον ἢ δεινῶσιν ἐξῶθεν ἐπάγη τῷ πράγματι—οἷα πολλὰ ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται—παρελθὼν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν εὐθύς οὐκ ἔων ληρεῖν πρὸς τὴν βουλήν καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαῖται βλέποιν. ὥστε καὶ σέ, ὦ Ἀνάχαρσι, Ἀρεοπαγίτην ἐν τῷ παρόντι ποιοῦμαι ἔγωγε καὶ κατὰ τὸν τῆς βουλῆς μου νόμον· ἄκουε καὶ σιωπᾶν κέλευε, ἦν αἴσθη καταρρητορευόμενος· ἄχρι δ' ἂν οἰκεῖα τῷ πράγματι λέγηται, ἐξέστω ἀπομηκύνειν. οὐδὲ γὰρ ὑφ' ἡλίφ' ἔτι ποιησόμεθα τὴν συνουσίαν, ὡς ἄχθε-

σθαι εἰ ἀποτείνονται ἢ ῥῆσις, ἀλλὰ ἢ τε σκιά πικρὴ καὶ ἡμεῖς σχολὴν ἄγομεν.

ΑΝΑΧ. Εὐγνώμονά σου ταῦτα, ὦ Σόλων, καὶ ἐγώ γε ἤδη χάριν οὐ μικρὰν οἶδά σοι καὶ ἐπὶ τούτοις, ὅτι πάρεργον τοῦ λόγου καὶ τὰ ἐν Ἀρείῳ πάμφυτα γινόμενα ἐδιδάξω με θαυμάσια ὡς ἀληθῶς καὶ ἀγαθῶν βουλευτῶν ἔργα πρὸς ἀλήθειαν οἰσόντων τὴν ψῆφον. ἐπὶ τούτοις σὺν ἤδη λέγε, καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐγὼ—τοῦτο γὰρ ἔθου με—κατὰ σχῆμα τῆς βουλῆς ἀκούσομαί σου.

20. ΣΟΛ. Οὐκοῦν διὰ βραχέων προσακοῦσαι χρὴ σε ἅπερ περὶ πόλεως καὶ πολιτῶν ἡμῖν δοκεῖ· πόλιν γὰρ ἡμεῖς οὐ τὰ οἰκοδομήματα ἡγούμεθα εἶναι, οἷον τείχη καὶ ἱερὰ καὶ νεωσοίκους, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὥσπερ σῶμά τι ἐδραῖον καὶ ἀκίνητον ὑπάρχειν ἐς ὑποδοχὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολιτευομένων, τὸ δὲ πᾶν κῦρος ἐν τοῖς πολίταις τιθέμεθα· τούτους γὰρ εἶναι τοὺς ἀναπληροῦντας καὶ διατάττοντας καὶ ἐπιτελοῦντας ἕκαστα καὶ φυλάττοντας, οἷόν τι ἐν ἡμῖν ἐκάστω ἐστὶν ἢ ψυχὴ. τοῦτο δὴ τοίνυν κατανοήσαντες ἐπιμελούμεθα μὲν, ὡς ὄρεας, καὶ τοῦ σώματος τῆς πόλεως κατακοσμοῦντες αὐτό, ὡς κάλλιστον ἡμῖν εἶη, ἐνδοθὲν τε οἰκοδομήμασι κατεσκευασμένον καὶ ταῖς ἔκτοσθεν ταύταις περιβολαῖς ἐς τὸ ἀσφαλέστατον πεφραγμένον. μάλιστα δὲ καὶ ἐξ ἅπαντος τοῦτο προνοοῦμεν, ὅπως οἱ πολῖται ἀγαθοὶ μὲν τὰς ψυχάς, ἰσχυροὶ δὲ τὰ σώματα γίγνοιτο· τοὺς γὰρ τοιοῦτους σφίσι τε αὐτοῖς καλῶς χρῆσασθαι ἐν εἰρήνῃ συμπολιτευομένους καὶ ἐκ πολέμου σώσειν τὴν πόλιν καὶ ἐλευθέραν καὶ εὐδαίμονα διαφυλάξειν. τὴν μὲν δὴ πρώτην ἀνατροφὴν αὐτῶν μητρᾷσι καὶ τίτθαισι καὶ παιδαγωγοῖς ἐπιτρέπομεν

ὑπὸ παιδείαις ἐλευθερίοις ἄγειν τε καὶ τρέφειν αὐτούς, ἔπειδ' ἂν δὲ συνετοὶ ἤδη γίνωνται τῶν καλῶς ἐχόντων καὶ αἰδῶς καὶ ἐρῴθημα καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία τῶν ἀρίστων ἀναφύηται αὐτοῖς καὶ αὐτὰ ἤδη τὰ σώματα ἀξιόχρεα δοκῆ πρὸς τοὺς πόνους παγιώτερα γινόμενα καὶ πρὸς τὸ ἰσχυρότερον συνιστάμενα, τηνικαῦτα ἤδη παραλαβόντες αὐτοὺς διδάσκομεν ἄλλα μὲν τῆς ψυχῆς μαθήματα καὶ γυμνάσια προτιθέντες, ἄλλως δὲ πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σώματα ἐθίζοντες· οὐ γὰρ ἰκανὸν ἡμῖν ἔδοξεν αὐτὸ μόνον φῦναι ὡς ἔφυ ἕκαστος ἦτοι κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ παιδείσεως καὶ μαθημάτων ἐπ' αὐτοὺς δεόμεθα, ὅφ' ὧν τὰ τε εὐφυῶς διακείμενα βελτίω

902 παρὰ πολὺ γίνοιτο ἂν καὶ τὰ φαύλως ἔχοντα μετακομοῖτο πρὸς τὸ βέλτιον καὶ τὸ παράδειγμα ἡμῖν παρὰ τῶν γεωργῶν, οἳ τὰ φυτὰ μέχρι μὲν πρόσγεια καὶ νηπιά ἐστί, σκέπουσι καὶ περιφράττουσιν, ὡς μὴ βλάπτοιτο ὑπὸ τῶν πνευμάτων, ἔπειδ' ἂν ἤδη παχύνηται τὸ ἔργον, τηνικαῦτα περιτέμνουσί τε τὰ περιττὰ καὶ παραδιδόντες αὐτὰ τοῖς ἀνέμοις δονεῖν καὶ διασαλεύειν καρπιμώτερα ἐξεργάζονται. 21. τὴν μὲν τοίνυν ψυχὴν μουσικῇ τὸ πρῶτον καὶ ἀριθμητικῇ ἀναρριπίζομεν καὶ γραμμὰτα γράψασθαι καὶ τορῶς αὐτὰ ἐπιλέξασθαι διδάσκομεν· προϊούσι δὲ ἤδη σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας καὶ ἔργα παλαιὰ καὶ λόγους ὠφελίμους ἐν μέτροις κατακοσμήσαντες, ὡς μᾶλλον μνημονεύοιεν, ῥαψωδοῦμεν αὐτοῖς. οἳ δὲ καὶ ἀκούοντες ἀριστείας τινὰς καὶ πράξεις ἀοιδίμους ὀρέγονται κατὰ μικρὸν καὶ πρὸς μίμησιν ἐπεγείρονται, ὡς καὶ αὐτοὶ ἄδουσι καὶ θαυμάζουσι ὑπὸ τῶν ὕστερον, οἷα πολλὰ Ἡσίοδος τε ἡμῖν καὶ Ὅμηρος ἐποίησαν. ἔπειδ' ἂν δὲ

κλησιάζωσι πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ δὲρ αὐτοὺς ἤδη μεταχειρίζεσθαι τὰ κοινὰ — καίτοι ἔξω τοῦ ἀγῶνος ἴσως ταῦτα· οὐ γὰρ ὅπως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀσκοῦμεν, ἐξ ἀρχῆς προὔκειτο εἰπεῖν, ἀλλὰ δι' ὅτι τοῖς τοιούτοις πόνους καταγυμνάζειν αὐτοὺς ἀξιούμεν. ὥστε αὐτὸς ἐμαυτῷ σωπᾶν προστάττω οὐ περιμείνας τὸν κήρυκα οὐδὲ τὸν Ἄρεοπαγίτην σέ, ὃς ὑπ' αἰδοῦς, οἶμαι, ἀνέχη ληροῦντα ἤδη 303
τοσαῦτα ἔξω τοῦ πράγματος.

ΑΝΑΧ. Εἰπέ μοι, ὦ Σόλων, πρὸς δὲ δὴ τοὺς τὰ ἀναγκαιότατα μὴ λέγοντας ἐν Ἄρειῳ πάγῳ, ἀλλὰ ἀποσιωπῶντας, οὐδὲν τῇ βουλῇ πρόστιμον ἐπινενόηται;

ΣΟΛ. Τί τοῦτο ἦρου με; οὐδέπω γὰρ δῆλον.

ΑΝΑΧ. Ὅτι τὰ κάλλιστα καὶ ἐμοὶ ἀκοῦσαι ἥδιστα καρεῖς τὰ περὶ τῆς ψυχῆς τὰ ἦττον ἀναγκαῖα λέγειν διανοῆ, γυμνάσια καὶ διαπονήσεις τῶν σωμάτων.

ΣΟΛ. Μέμνημαι γάρ, ὦ γενναῖε, τῶν ἀπ' ἀρχῆς προορήσεων καὶ ἀποπλανᾶν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, μὴ σου ἐπιταράξῃ τὴν μνήμην ἐπιρρέων. πλὴν ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐρῶ διὰ βραχέων, ὡς οἶόν τε· τὸ γὰρ ἀκριβὲς τῆς περὶ αὐτῶν διασκέψεως ἑτέρου ἂν εἴη λόγου. 22. ἑυθμίζομεν οὖν τὰς γνώμας αὐτῶν νόμους τε τοὺς κοινούς ἐκδιδάσκοντες, οἱ δημοσίᾳ πᾶσι πρόκεινται ἀναγινώσκειν μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, κελεύοντες ἅ τε χρῆ ποιεῖν καὶ ὧν ἀπέχεσθαι, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν συνουσίαις, παρ' ὧν λέγειν τὰ δέοντα ἐκμανθάνουσι καὶ πράττειν τὰ δίκαια καὶ ἐκ τοῦ ἴσου ἀλλήλοις συμπολιτεύεσθαι καὶ μὴ ἐφίεσθαι τῶν αἰσχυρῶν καὶ ὀρέγεσθαι τῶν καλῶν, βίαιον δὲ μηδὲν ποιεῖν. οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι σοφισταὶ καὶ φιλόσοφοι πρὸς ἡμῶν ὀνομαζόνται καὶ 904

μέντοι καὶ ἐς τὸ θέατρον συνάγοντες αὐτοὺς δημοσίᾳ παιδεύομεν ὑπὸ κωμωδίας καὶ τραγωδίας ἀρετὰς τε ἀνδρῶν παλαιῶν καὶ κακίας θεωμένους, ὡς τῶν μὲν ἀποτρέποντο, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ σπεύδοιεν. τοῖς δέ γε κωμωδοῖς καὶ ἀποσκώπτειν καὶ λοιδορεῖσθαι ἐφίεμεν ἐς τοὺς πολίτας οὓς ἀισχρὰ καὶ ἀνάξια τῆς πόλεως ἐπιτηδεύοντας ἀίσθονται αὐτῶν τε ἐκείνων χάριν, ἀμείνους γὰρ οὕτω γίνονται ὀνειδιζόμενοι, καὶ τῶν πολλῶν, ὡς φεύγοιεν τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἔλεγχον.

23. ANAX. Εἶδον, ὦ Σόλων, οὓς φῆς τοὺς τραγωδοὺς καὶ κωμωδοὺς, εἴ γε ἐκεῖνοί εἰσιν, ὑποδήματα μὲν βαρέα καὶ ὑψηλὰ ὑποδεδεμένοι, χρυσαῖς δὲ ταινίαις τὴν ἐσθῆτα πεποικιλμένοι, κράνη δὲ ἐπικείμενοι παγγέλοια κεχηνότα παμμέγεθες, αὐτοὶ δὲ ἔνδοθεν μέγала τε ἐκεκράγεσαν καὶ διέβαινον οὐκ οἶδ' ὅπως ἀσφαλῶς ἐν τοῖς ὑποδήμασι. Διονύσῳ δὲ οἶμαι τότε ἢ πόλις ἐώρταξεν· οἱ δὲ κωμωδοὶ βραχύτεροι μὲν ἐκείνων καὶ πεζοὶ καὶ ἀνθρωπινώτεροι καὶ ἥττον ἐβόων, κράνη δὲ πολὺ γελιούτερα, καὶ τὸ θέατρον γοῦν ἅπαν ἐγέλα ἐπ' αὐτοῖς· ἐκείνων δὲ τῶν ὑψηλῶν σκυθρωποὶ ἅπαντες ἤκουον, οἰκτείροντες, οἶμαι, αὐτοὺς πέδας τηλικαύτας ἐπισυρομένους.

ΣΟΛ. Οὐκ ἐκείνους, ὦγαθέ, ᾤκτειρον, ἀλλὰ ποιητῆς ἴσως ἀρχαίαν τινὰ συμφορὰν ἐπεδείκνυτο τοῖς θεαταῖς καὶ ῥήσεις οἰκτρὰς ἐτραγῶδει πρὸς τὸ θέατρον, ὑφ' ὧν ἐς δάκρυα κατεσπῶντο οἱ ἀκούοντες. εἰκὸς δὲ σε καὶ αὐλοῦντας ἐωρακέναι τινὰς τότε καὶ ἄλλους συνάδοντας
905 ἐν κύκλῳ συνεστῶτας. οὐδ' αὐτά, ὦ Ἀνάχρσι, ἀχρεῖα ἄσματα καὶ αὐλήματα. τούτοις δ' οὖν ἅπασι καὶ τοῖς

τοιούτοις παραθηγόμενοι τὰς ψυχὰς ἀμείνους ἡμῖν γίνονται.

24. Τὰ δὲ δὴ σώματα, ὅπερ μάλιστα ἐπόθεισ ἀκοῦσαι, ὧδε καταγυμνάζομεν· ἀποδύσαντες αὐτά, ὡς ἔφη, οὐκέτι ἀπαλὰ καὶ τέλειον ἀσυμπαγῆ ὄντα πρῶτον μὲν ἐθίζειν ἀξιούμεν πρὸς τὸν ἀέρα συνοικειοῦντες αὐτὰ ταῖς ὥραις ἐκάσταις, ὡς μήτε θάλλος δυσχεραίνειν μήτε πρὸς κρύος ἀπαγορεύειν, ἔπειτα δὲ χρίομεν ἐλαίῳ καὶ καταμαλίττομεν, ὡς εὐτονώτερα γίγνοιτο· ἄτοπον γάρ, εἰ τὰ μὲν σκῆτη νομίζομεν ὑπὸ τῷ ἐλαίῳ μαλατιτόμενα δυσπραγέστερα καὶ πολλῶ διαρκέστερα γίνεσθαι νεκρά γε ἤδη ὄντα, τὸ δ' ἔτι ζωῆς μετέχον σῶμα μὴ ἂν ἀμεινον ἡγοίμεθα ὑπὸ τοῦ ἐλαίου διατεθήσεσθαι. τοῦντεῦθεν ποικίλα τὰ γυμνάσια ἐπινοήσαντες καὶ διδασκάλους ἐκάστων ἐπιστήσαντες τὸν μὲν τινα πυκτεύειν, τὸν δὲ παγκρατιάζειν διδάσκομεν, ὡς τοὺς τε πόνους καρτερεῖν ἐθίζοιντο καὶ ὁμόσε χωρεῖν ταῖς πληγαῖς μηδὲ ἀποτρέποιντο δέει τῶν τραυμάτων. τοῦτο δὲ ἡμῖν δύο τὰ ὠφελιμώτατα ἐξεργάζεται ἐν αὐτοῖς θυμοειδεῖς τε παρασκευάζον ἐς τοὺς κινδύνους καὶ τῶν σωμάτων ἀφειδεῖν καὶ προσέτι ἐρρῶσθαι καὶ καρτεροὺς εἶναι. ὅσοι δὲ αὐτῶν κάτω συννευκότες παλαίουσι, καταπίπτειν τε ἀσφαλῶς μανθάνουσι καὶ ἀνίστασθαι εὐμαρῶς καὶ ὠθισμοὺς καὶ περιπλοκάς καὶ λυγισμοὺς καὶ ἄγχεσθαι δύνασθαι καὶ ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, οὐκ ἄχρεῖα οὐδὲ οὔτοι ἐκμελετῶντες. ἀλλὰ ἐν μὲν τὸ πρῶτον καὶ μέγι- 906 στον ἀναμφιβόλως κτώμενοι· δυσπαθέστερα γὰρ καὶ καρτερώτερα τὰ σώματα γίνονται αὐτοῖς διαπονούμενα. ἕτερον δὲ οὐδὲ αὐτὸ μικρόν· ἔμπειροι γὰρ δὴ ἐκ τούτου

καθίστανται, εἴ ποτε ἀφίκοντο εἰς χρεῖαν τῶν μαθημάτων τούτων ἐν ὄπλοις· δῆλον γὰρ ὅτι καὶ πολεμῖα ἄνδρὶ ὁ τοιοῦτος συμπλακεῖς καταρρίψει τε θάπτον ὑποσκελίσας καὶ καταπεσῶν εἴσεται ὡς ῥᾶστα ἐξανίστασθαι. πάντα γὰρ ταῦτα, ὧ' Ἀνάχαρσι, ἐπ' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα ποριζόμεθα τὸν ἐν τοῖς ὄπλοις καὶ ἡγούμεθα πολὺ ἀμείνοσι χρήσασθαι τοῖς οὕτως ἀσκηθεῖσιν, ἐπειδὴν πρότερον αὐτῶν γυμνὰ τὰ σώματα καταμαλάξαντες καὶ διαπονήσαντες ἐρρωμενέστερα καὶ ἀλκιμώτερα ἐξεργασώμεθα καὶ κοῦφα καὶ εὐτονα καὶ τὰ αὐτὰ βαρέα τοῖς ἀνταγωνισταῖς. 25. ἐννοεῖς γάρ, οἶμαι, τὸ μετὰ τοῦτο, οἷους εἰκὸς σὺν ὄπλοις ἔσεσθαι τοὺς καὶ γυμνοὺς ἂν φόβον τοῖς δυσμενέσιν ἐμπούσαντας, οὐ πολυσαρκίαν ἄργον καὶ λευκὴν ἢ ἀσαρκίαν μετὰ ὠχρότητος ἐπιδεικνυμένους οἷα 907 γυναικῶν σώματα ὑπὸ σκιᾷ μεμαρασμένα, τρέμοντι ἰδρωτὶ τε πολλῷ εὐθύς ρεόμενα καὶ ἀσθμαίνοντα ὑπὸ τῷ κρᾶναι, καὶ μάλιστα ἦν καὶ ὁ ἥλιος ὡσπερ νῦν τὸ μεσημβρινὸν ἐπιφλέγη. οἷς τί ἂν τις χρήσαιτο διψῶσι καὶ τὸν κονιορτὸν οὐκ ἀνεχομένοις καὶ εἰ αἷμα ἴδοιεν, εὐθύς ταραττομένοις καὶ προαποθνήσκουσι πρὶν ἐντὸς βέλους γενέσθαι καὶ εἰς χεῖρας ἔλθειν τοῖς πολεμίοις; οὔτοι δὲ ἡμῖν ὑπέρυθροι ἐς τὸ μελάντερον ὑπὸ τοῦ ἡλίου κερχωσμένοι καὶ ἀρρενωποί, πολὺ τὸ ἐμψυχον καὶ θερμὸν καὶ ἀνδρῶδες ἐπιφαίνοντες, τοσαύτης εὐεξίας ἀπολαύοντες, οὔτε ῥικνοὶ καὶ κατεσκληρότερες οὔτε περιπληθεῖς ἐς βάρος, ἀλλὰ ἐς τὸ σύμμετρον περιγεγραμμένοι, τὸ μὲν ἀχρεῖον τῶν σαρκῶν καὶ περιττὸν τοῖς ἰδρωσιν ἐξανάλωκοτες, ὁ δὲ ἰσχὴν καὶ τόνον παρεῖχεν, ἀμιγῆς τοῦ φαύλου περιλειμμένον ἐρρωμένως φυλάττοντες· ὅπερ γὰρ

δὴ οἱ λιμῶντες τὸν πυρὸν, τοῦτο ἡμῖν καὶ τὰ γυμνά-
 σια ἐργάζεται ἐν τοῖς σώμασι τὴν μὲν ἄχνην καὶ τοὺς
 ἀθέρας ἀποφυσῶντα, καθαρὸν δὲ τὸν καρπὸν διευκρι- 908
 νοῦντα καὶ προσσωρεύοντα. 26. καὶ διὰ τοῦτο ὑγιαίνειν
 τε ἀνάγκη καὶ ἐπὶ μῆκιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς καμάτοις·
 ὀψέ τε ἂν ἰδίειν ὁ τοιοῦτος ἄρξαιτο καὶ ὀλιγάκις ἂν ἀσθε-
 νῶν φανείη· ὥσπερ ἂν εἰ πῦρ τις φέρων ἅμα ἐμβάλοι ἐς
 πυρὸν αὐτὸν καὶ ἐς τὴν καλάμην αὐτοῦ καὶ ἐς τὴν
 ἄχνην—αὐθις γὰρ ἐπὶ τὸν λιμῶντα ἐπάνεμι—θᾶτ-
 τον ἂν, οἶμαι, παρὰ πολὺ ἢ καλάμη ἀναφλεγείη, ὁ δὲ
 πυρὸς κατ' ὀλίγον οὔτε φλογὸς μεγάλης ἀνισταμένης
 οὔτε ὑπὸ μιᾶ τῆ ὀσμῆ, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ὑποτυφόμενος
 χρόνῳ ὕστερον καὶ αὐτὸς ἂν κατακαυθεῖη. οὐ τοίνυν
 οὐδὲ νόσος οὐδὲ κάματος ἐς τοιοῦτο σῶμα ἐμπεσόντα ἔα-
 δίως ἐλέγξειεν ἂν οὐδ' ἐπικρατήσειεν εὐμαρῶς· τὰ ἐν-
 δοθεν γὰρ εὖ παρεσκευάσται αὐτῷ καὶ τὰ ἔξω μάλα καρ-
 τερῶς πέφρακται πρὸς αὐτά, ὥς μὴ παριέναι ἐς τὸ εἶσω
 μηδὲ παραδέχσθαι μήτε ἥλιον αὐτὸν μήτε κρύος ἐπὶ
 λύμῃ τοῦ σώματος. πρὸς τε τὸ ἐνδιδὸν ἐν τοῖς πόνοις
 πολὺ τὸ θερμὸν τὸ ἐνδοθεν ἐπιρρέον, ἅτε ἐκ πολλοῦ
 προπαρασκευασμένον καὶ ἐς τὴν ἀναγκαίαν χρεῖαν ἀπο- 909
 κείμενον, ἀναπληροῖ εὐθύς ἐπάρδον τῆ ἀκμῆ καὶ ἀκα-
 μάτους ἐπὶ πλείστον παρέχεται· τὸ γὰρ προπονήσαι πολλὰ
 καὶ προκαμῖν οὐκ ἀνάλωσιν τῆς ἰσχύος, ἀλλ' ἐπίδοσιν
 ἐργάζεται, καὶ ἀναρριπιζομένη πλείων γίνεται. 27. καὶ
 μὴν καὶ δρομικοὺς εἶναι ἀσκοῦμεν αὐτοὺς ἐς μῆκος τε
 διαρκεῖν ἐθίζοντες καὶ ἐς τὸ ἐν βραχεῖ ὠκύτατον ἐπικου-
 φίζοντες· καὶ ὁ δρόμος οὐ πρὸς τὸ στερεὸν καὶ ἀντίτυ-
 πον, ἀλλὰ ἐν ψάμμῳ βραδείῳ, ἐνθα οὔτε βεβαίως ἀπερεῖ-

σαι τὴν βᾶσιν οὔτε ἐπιστηρίζαι ῥᾶδιον ὑποσυρομένον
 πρὸς τὸ ὑπεῖκον τοῦ ποδός. ἀλλὰ καὶ ὑπεράλλεσθαι τά-
 φρον, εἰ δέοι, ἢ εἴ τι ἄλλο ἐμπόδιον καὶ πρὸς τοῦτο
 ἀσχοῦνται ἡμῖν, ἔτι καὶ μολυβδίδας χειροπληθεῖς ἐν ταῖν
 χερσίν ἔχοντες. εἶτα περὶ ἀκοντίου βολῆς ἐς μῆκος ἀμι-
 λῶνται. εἶδες δὲ καὶ ἄλλο τι ἐν τῷ γυμνασίῳ χαλκοῦν
 περιφερὲς ἀσπίδι μικρᾷ ἑοικὸς ὄχανον οὐκ ἐχούση οὐδὲ
 τελαμῶνας, καὶ ἐπειράθης γε αὐτοῦ κειμένου ἐν τῷ μέσῳ
 καὶ ἐδόκει σοι βαρὺ καὶ δύσληπτον ὑπὸ λειότητος· ἐκεῖνο
 910 τοίνυν ἄνω τε ἀναρριπτοῦσιν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐς τὸ πόρρω
 φιλοτιμούμενοι ὅστις ἐπὶ μῆκιστον ἐξέλθοι καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ὑπερβάλοιτο, καὶ ὁ πόνος οὗτος ὤμους τε αὐτῶν
 κρατύνει καὶ τόνον τοῖς ἄκροις ἐντίθησιν. 28. ὁ πηλὸς
 δὲ καὶ ἡ κόνις, ἅπερ σοι γελοιότερα ἐξ ἀρχῆς ἔδοξεν,
 ἀκουσον, ὦ θαυμάσιε, ὅτου ἕνεκα ὑποβέβληται. πρῶ-
 τον μὲν, ὡς μὴ ἐπὶ τὸ κραταῖον ἢ πτώσις αὐτοῖς γίγνοιτο,
 ἀλλ' ἐπὶ τὸ μαλακὸν ἀσφαλῶς πίπτοιεν· ἔπειτα καὶ τὸν
 ὕλισθον ἀνάγκη πλείω γίνεσθαι, ἰδρύντων ἐν τῷ πη-
 λῷ, ὃ σὺ ταῖς ἐγγέλεσιν εἰκάζεις, οὐκ ἀχρεῖον οὐδὲ γε-
 λοῖον ὄν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐς ἰσχὺν καὶ τόνον οὐκ ὀλίγα
 συντελεῖ, ὁπότεν οὕτως ἐχόντων ἀλλήλων ἀναγκάζον-
 ται ἐγκραιῶς ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ συνέχειν διολισθά-
 νοντας· αἰρεσθαί τε ἐν πηλῷ ἰδρωκότα μετ' ἔλαιου, ἐκ-
 πεσεῖν καὶ διαρρυῆναι τῶν χειρῶν σπουδάζοντα μὴ μι-
 κρὸν εἶναι νόμιζε. καὶ ταῦτα πάντα, ὅσπερ ἔφην ἔμ-
 προσθεν, ἐς τοὺς πολέμους καὶ χρήσιμα, εἰ δέοι φίλον
 τρωθέντα ῥαδίως ἀράμενον ὑπεξενεγκεῖν ἢ καὶ πολέμιον
 συναρπάσαντα ἤκειν μετέωρον κομίζοντα. καὶ διὰ τοῦτο
 ἐς ὑπερβολὴν ἀσχοῦμεν τὰ χαλεπώτερα προτιθέντες, ὡς

τὰ μικρότερα μακροῦ εὐκολώτερον φέροισιν. 29. τὴν μὲν-
 τοι κόνιν ἐπὶ τὸ ἐναντίον χρησίμην οἴομεθα εἶναι, ὡς
 μὴ διολισθάνοισιν συμπλεκόμενοι· ἐπειδὴν γὰρ ἐν τῷ
 πηλῷ ἀσκηθῶσι συνέχειν τὸ διαδιδρασκόν ὑπὸ γλισχροῦ- 911
 τητος, ἐθίζονται καὶ ἐκφεύγειν αὐτοὶ ληφθέντες ἐκ τῶν
 χειρῶν, καὶ ταῦτα ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενοι. καὶ μὴν καὶ τὸν
 ἰδρωτὰ συνέχειν δοκεῖ ἢ κόνις ἀθρόον ἐκχεόμενον ἐπι-
 παττομένη καὶ ἐπὶ πολὺ διαρκεῖν ποιεῖ τὴν δύναμιν καὶ
 κώλυμα γίγνεται μὴ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀραιοῖς
 τότε καὶ ἀνεφγῶσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. ἄλλως τε
 καὶ τὸν ῥύπον ἀποσμηῶ καὶ στιλπνότερον ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
 καὶ ἔγωγε ἠδέως ἂν παραστησάμενος πλησίον τῶν τε
 λευκῶν τινα ἐκείνων καὶ ὑπὸ σκιᾷ δεδιτημένον καὶ ὄν
 ἂν ἔλη τῶν ἐν τῷ Λυκείῳ γυμναζομένων, ἀποπλύνας
 τὴν κόνιν καὶ τὸν πηλόν, ἐροίμην ἂν σε ποτέρῳ ἂν ὅμοιος
 εὔξαιο γενέσθαι· οἶδα γὰρ ὡς αὐτίκα ἔλοιο ἂν ἐκ πρώ-
 της προσόψεως, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ τῶν ἔργων πειραθείης ἐκα-
 τέρου, συνεστηκῶς καὶ συγκεκριομένης εἶναι μᾶλλον ἢ
 θρίπτεσθαι καὶ διαρρεῖν καὶ λευκὸς εἶναι ἀπορία καὶ
 φυγῇ εἰς τὰ εἶσω αἵματος.

30. Ταῦτ' ἔστιν, ὃ Ἀνάχαρσι, ἃ τοὺς νέους ἡμεῖς
 ἀσκοῦμεν οἴομενοι φύλακας ἡμῖν τῆς πόλεως ἀγαθοὺς
 γενέσθαι καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ βιώσεσθαι δι' αὐτούς, κρα-
 τοῦντες μὲν τῶν δυσμενῶν εἰ ἐπίοισιν, φοβεροὶ δὲ τοῖς
 περιόικοις ὄντες, ὡς ὑποπτήσσειν τε καὶ ὑποτελεῖν ἡμῖν
 τοὺς πλείστους αὐτῶν. ἐν εἰρήνῃ τε αὐτὸ πολὺ ἀμείνοισιν
 αὐτοῖς χρώμεθα περὶ μηδὲν τῶν αἰσχροῶν φιλοτιμουμέ-
 νοις μηδ' ὑπ' ἀργίας ἐς ὕβριν τρεπομένοις, ἀλλὰ περὶ 912
 τὰ τοιαῦτα διατρίβουσι καὶ ἀσχόλοις οὖσιν ἐν αὐτοῖς.

καὶ ὅπερ ἔφην τὸ κοινὸν ἀγαθὸν καὶ τὴν ἄκραν πόλεως εὐδαιμονίαν, τοῦτ' ἔστιν, ὅποτε ἔς τε εἰρήνην καὶ ἔς πόλεμον τὰ ἄριστα παρεσκευασμένη φαίνοιτο ἢ νεότης περὶ τὰ κάλλιστα ἡμῖν σπουδάζοντες.

31. ANAX. Οὐκοῦν, ὦ Σόλων, ἦν ποτε ὑμῖν ἐπίωσιν οἱ πολέμιοι, χρισάμενοι τῷ ἐλαίῳ καὶ κονισάμενοι πρότε καὶ αὐτοὶ πῦξ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς προβεβλημένοι, κἄκεῖνοι δηλαδὴ ὑποπτήσουσιν ὑμᾶς καὶ φεύγουσι δεδιότες μὴ σφίσι κεχηνόσι πάττητε τὴν ψάμμον ἔς τὸ στόμα ἢ περιπηδήσαντες, ὡς κατὰ νότου γένησθε, περιπλέξητε αὐτοῖς τὰ σκέλη περὶ τὴν γαστέρα καὶ διάγχητε ὑπὸ τὸ κράνος ὑποβαλόντες τὸν πῆχυν· καὶ νῆ Δί' οἱ μὲν τοξεύσουσι δῆλον ὅτι καὶ ἀκοντιοῦσιν, ὑμῶν δὲ ὡσπερ ἀνδριάντων οὐ καθίξεται τὰ βέλη κεχρωσμένων πρὸς τὸν ἥλιον καὶ πολὺ τὸ αἷμα πεπορισμένων οὐ γὰρ καλάμη καὶ ἀθήρες ἡμεῖς ἔστε, ὡς τάχιστα ἐνδιδόναί πρὸς τὰς πληγὰς, ἀλλὰ ὀψέ ποτε ἂν καὶ μόλις κατατεμνόμενοι βαθέσι τοῖς τραύμασιν αἷμα ὀλίγον ὑποδείξαίτε. τοιαῦτα γὰρ φῆς, εἰ μὴ πάνυ παρήκουσα τοῦ παραδείγματος. 32. ἢ τὰς πανοπλίας ἐκεῖνας τότε ἀναλήψασθε τὰς τῶν κωμωδῶν τε καὶ τραγῳδῶν, καὶ ἦν προτεθῆ ὑμῖν ἐξοδος, ἐκεῖνα τὰ κράνη περιθήσεσθε τὰ κεχηνότα, ὡς φοβερώτεροι εἴητε τοῖς ἐναντίοις μορμολιτιτόμενοι αὐτούς, καὶ ὑποδήσεσθε τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα δηλαδὴ· φεύγουσί τε γὰρ, ἦν δέη, κοῦφα καὶ ἦν διώκητε, ἄφυκτα τοῖς πολεμίοις ἔσται, ὑμῶν οὕτω μεγάλα διαβαινόντων ἐπ' αὐτούς. ἀλλ' ὄρα μὴ ταῦτα μὲν ὑμῖν τὰ κομψὰ λῆρος ἢ καὶ παιδιὰ ἄλλως καὶ διατριβαὶ ἀργούσι καὶ ῥαθυμεῖν ἐθέλουσι τοῖς νεανίσκοις. εἰ δὲ βού

λεσθε πάντως ἐλεύθεροι καὶ εὐδαίμονες εἶναι, ἄλλων
 ὑμῖν γυμνασίων δεήσει καὶ ἀσκήσεως ἀληθινῆς τῆς ἐν
 τοῖς ὅπλοις, καὶ ἡ ἄμιλλα οὐ πρὸς ἀλλήλους μετὰ παι-
 διᾶς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς δυσμενεῖς ἔσται μετὰ κινδύνων με-
 λειῶσι τὴν ἀρετὴν. ὥστε ἀφέντες τὴν κόριν καὶ τὸ ἔλαιον
 διδάσκετε αὐτοὺς τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν μὴ κοῦφα δι-
 δόντες τὰ ἀκόντια καὶ οἶα διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἄνεμον,
 ἀλλ' ἔστω λόγχη βαρεῖα μετὰ συρισμοῦ ἐλιπτομένη καὶ
 λίθος χειροπληθῆς καὶ σάγαρις καὶ γέρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ
 καὶ θώραξ καὶ κράνος. 33. ὡς δὲ νῦν ἔχετε, θεῶν τινος
 εὐμενεῖα σώζεσθαι μοι δοκεῖτε, οἱ μηδέπω ἀπολώλατε
 ὑπὸ τινων ὀλίγων ψιλῶν ἐπιπεσόντων. ἰδοὺ γέ τοι ἦν 914
 σπασάμενος τὸ μικρὸν τοῦτο ξιφίδιον τὸ παρὰ τὴν ζώ-
 γην μόνος ἐπεισπέσω τοῖς νέοις ὑμῶν ἅπασιν, αὐτοβοεῖ
 ἂν ἔλοιμι τὸ γυμνάσιον φυγόντων ἐκείνων καὶ οὐδενὸς
 ἀντιβλέπειν τῷ σιδήρῳ τολμῶντος, ἀλλὰ περὶ τοὺς ἀν-
 δριάντας ἂν περιστάμενοι καὶ περὶ τοὺς κίονας κατα-
 κρυπτόμενοι γέλωτα ἂν μοι παράσχοιεν δακρῦοντες οἱ
 πολλοὶ καὶ τρέμοντες. καὶ τότε ἂν ἴδοις οὐκέτι ἐρυθριῶν-
 τας αὐτοὺς τὰ σώματα οἷοι νῦνεῖσιν, ἀλλὰ ὠχροὶ ἅπαν-
 τες αὐτίκα γένοιντ' ἂν ὑπὸ τοῦ δέους μεταβαφέντες. οὐ-
 τως ὑμᾶς ἡ εἰρήνη διατέθεικε βαθεῖα οὔσα, ὡς μὴ ἂν
 ῥαδίως ἀνασχέσθαι λόφον ἕνα κράνουσ πολεμίου ἰδόντας.

34. ΣΟΛ. Οὐ ταῦτα ἔφασαν, ὦ Ἀνάχαρσι, Θρακῶν
 τε ὅσοι μετ' Εὐμόλπου ἐφ' ἡμᾶς ἐστράτευσαν καὶ αἱ γυ-
 ναῖκες ὑμῶν αἱ μετὰ Ἴππολύτης ἐλάσασαι ἐπὶ τὴν πόλιν
 οὐδὲ ἄλλοι ὅσοι ἡμῶν ἐν ὅπλοις ἐπειράθησαν. ἡμεῖς γάρ,
 ὦ μακάριε, οὐκ ἐπέπερ οὔτω γυμνὰ τὰ σώματα ἐκπο-
 νοῦμεν τῶν νέων, διὰ τοῦτο καὶ ἀνοπλά ἐξάγομεν ἐπὶ

τοὺς κινδύνους, ἀλλ' ἐπειδὴν καθ' αὐτοὺς ἄριστοι γίνονται, ἀσχοῦνται τὸ μετὰ τοῦτο ξὺν τοῖς ὅπλοις, καὶ πολὺ ἄμεινον χρήσαιντ' ἂν αὐτοῖς οὕτω διακείμενοι.

ANAX. Καὶ ποῦ τοῦτο ὑμῖν ἔστι τὸ γυμνάσιον τὸ ἐν τοῖς ὅπλοις; οὐ γὰρ εἶδον ἔγωγε ἐν τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδὲν ἄπασαν αὐτὴν ἐν κύκλῳ περιελθὼν.

915 ΣΟΛ. Ἄλλὰ ἴδοις ἂν, Ἄνάχαρσι, ἐπὶ πλέον ἡμῖν συνδιατρέψας, καὶ ὅπλα ἐκάστω μάλα πολλὰ, οἷς χρώμεθα ὁπόταν ἀναγκαῖον ἦ, καὶ λόφους καὶ φάλαρα καὶ ἵππους καὶ ἱππέας σχεδὸν τὸ τέταρτον τῶν πολιτῶν. τὸ μέντοι ὄπλοφορεῖν ἀεὶ καὶ ἀκινάκην παρεῖξῶσθαι περιττὸν ἐν εἰρήνῃ οἴομεθα εἶναι καὶ πρόστιμόν γ' ἔστιν, ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφοροίη μηδὲν δέον ἢ ὅπλα ἔξενέγκοι εἰς τὸ δημόσιον. ὑμεῖς δὲ συγγνωστοὶ ἐν ὅπλοις ἀεὶ βιοῦντες· τό τε γὰρ ἐν ἀφράκτῳ οἰκεῖν ῥάδιον ἔς ἐπιβουλήν, καὶ οἱ πολέμιοι μάλα πολλοί, καὶ ἄδηλον ὁπότε τις ἐπιστάς κοιμώμενον κατασπάσας ἀπὸ τῆς ἀμάξης φονεύσειεν· ἢ τε πρὸς ἀλλήλους ἀπιστία, αὐθαιρέτως καὶ μὴ ἐν νόμῳ ξυμπολιτευομένων, ἀναγκαῖον ἀεὶ τὸν σίδηρον ποιεῖ, ὡς πλησίον εἶναι ἀμνοῦντα, εἴ τις βιάζοιτο.

35. ANAX. Εἶτα, ὦ Σόλων, σιδηροφορεῖν μὲν οὐδενὸς ἀναγκαίου ἔνεκα περιττὸν ὑμῖν δοκεῖ καὶ τῶν ὅπλων φεῖδεσθε ὡς μὴ διὰ χειρὸς ὄντα φθείροιτο, ἀλλὰ φυλάττετε ἀποκείμενα ὡς χρησόμενοι τότε τῆς χρείας ἐπιστάσης· τὰ δὲ σώματα τῶν νέων οὐδενὸς δεινοῦ ἐπείγοντος καταπονεῖτε παίοντες καὶ ὑπὸ τῶν ἰδρώτων καταναλίσκοντες, οὐ ταμιευόμενοι πρὸς τὸ ἀναγκαῖον τὰς ἀλκὰς αὐτῶν, ἀλλ' εἰκῆ ἐν τῷ πηλῷ καὶ τῇ κόνει ἐκχέοντες;

ΣΟΛ. Ἐοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιόνδε τι δυνάμεως
 πέρι ἐννοεῖν, ὡς οἶνω ἢ ὕδατι ἢ ἄλλω τῶν ὑγρῶν ὁμοίαν
 αὐτὴν οὖσαν· δέδιαι γοῦν μὴ ὥσπερ ἐξ ἀγγείου κερα-
 μεοῦ λάθῃ διαρρευεῖσα ἐν τοῖς πόνοις κᾶτα ἡμῖν κενὸν 916
 καὶ ξηρὸν οἴχηται τὸ σῶμα καταλιποῦσα ὑπὸ μηδενοῦ ἐν-
 δουθεν ἀναπληρούμενον. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει σοι, ἀλλ'
 ὅσφ τις ἂν αὐτὴν ἐξαντλῇ τοῖς πόνοις, τοσῶδε μᾶλλον
 ἐπιρρεῖ κατὰ τὸν περὶ τῆς Ὑδρας μῦθον, εἴ τινα ἤκου-
 σας, ὡς ἀντὶ μιᾶς κεφαλῆς τμηθείσης δὴ αἰεὶ ἄλλαι ἀνε-
 φύοντο· ἦν δὲ ἀγύμναστος ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄτονος ἢ μηδὲ
 διαρκῆ τὴν ὕλην ἔχη ὑποβεβλημένην, τότε ὑπὸ τῶν κα-
 μάτων βλάπτοιο ἂν καὶ καταμαραίνοιο, οἷόν τι ἐπὶ
 πυρὸς καὶ λύχνου γίγνεται· ὑπὸ γὰρ τῷ αὐτῷ φουσίματι
 τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειαι ἂν καὶ μείζον ἐν βραχεῖ ποιή-
 σειαι παραθήγων τῷ πνεύματι, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς
 ἀποσβέσειαι οὐκ ἔχον ἀποχωρῶσαν τῆς ὕλης τὴν χορηγίαν,
 ὡς διαρκῆ εἶναι πρὸς τὸ ἀντιπνεόν· οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρεῶς,
 οἶμαι, τῆς ῥίψεως ἀνεφύετο.

36. ANAX. Ταυτὶ μὲν, ὦ Σόλων, οὐ πάνυ συνήμη-
 λεπτότερα γὰρ ἢ κατ' ἐμὲ εἴρηκας ἀκριβοῦς τίνος φρον-
 τίδος καὶ διανοίας ὁξὺ δεδορκίας δεόμενα. ἐκεῖνο δέ μοι
 πάντως εἶπέ, τίνος ἔνεκα οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς
 Ὀλυμπίασι καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Πυθοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅποτε
 πολλοί, ὡς φῆς, συνίασιν ὀψόμενοι τοὺς νέους ἀγωνιζο-
 μένους, οὐδέποτε ἐν ὕλοις ποιεῖσθε τὴν ἀμιλλαν, ἀλλὰ 917
 γυμνοὺς ἐς τὸ μέσον παραγαγόντες λακτιζομένους καὶ
 παιομένους ἐπιδείκνυτε καὶ νικήσασι μῆλα καὶ κότινον
 δίδοτε; ἄξιον γὰρ εἰδέναι τοῦτό γε, οὐτινος ἔνεκα οὕτω
 ποιεῖτε.

ΣΟΛ. Ἡγούμεθα γάρ, ὦ Ἀνάχαρσι, τὴν ἐς τὰ
 γυμνάσια προθυμίαν οὕτως ἂν πλείω ἐγγενέσθαι αὐτοῖς,
 εἰ τοὺς ἀριστεύοντας ἐν τούτοις ἴδοιεν τιμωμένους καὶ
 ἀνακηρυττομένους ἐν μέσοις τοῖς Ἑλλησι. καὶ διὰ τοῦτο
 ὡς ἐς τοσοῦτους ἀποδυσόμενοι εὐεξίας τε ἐπιμελοῦνται,
 ὡς μὴ αἰσχύνοιτο γυμνωθέντες, καὶ ἀξιονικότατον ἕκα-
 στος αὐτὸν ἀπεργάζεται καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ ἔμπροσθεν
 εἶπον, οὐ μικρά, ὁ ἔπαινος ὁ παρὰ τῶν θεατῶν καὶ τὸ
 ἐπισημότατον γενέσθαι καὶ δεῖνυσθαι τῷ δακτύλῳ ἀρι-
 στον εἶναι τῶν καθ' αὐτὸν δοκοῦντα. τοιγάρτοι πολλοὶ
 τῶν θεατῶν, οἷς καθ' ἡλικίαν ἐτι ἡ ἀσκησις, ἀπίασιν οὐ
 μειρίως ἐκ τῶν τοιούτων ἀρετῆς καὶ πόνων ἔρασθέντες·
 ὡς εἴ γέ τις, ὦ Ἀνάχαρσι, τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβά-
 λου ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἐτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο; ἢ τίς ἂν
 τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειε; νῦν δὲ καὶ ἀπὸ
 τούτων εἰκάζειν παρέχοιεν ἂν σοι, ὅποιοι ἐν πολέμοις
 918 ὑπὲρ πατρίδος καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ ἱερῶν γέ-
 νοιντ' ἂν ὄπλα ἔχοντες οἱ κοτίνου πέρι καὶ μήλων γυμνοὶ
 τοσαύτην προθυμίαν ἐς τὸ νικᾶν εἰσφερόμενοι. 37. καί-
 τοι τί ἂν πάθοις, εἰ θεάσαιο καὶ ὀρνύγων καὶ ἀλεκτρού-
 ων ἀγῶνας παρ' ἡμῖν καὶ σπουδὴν ἐπὶ τούτοις οὐ μι-
 κράν; ἢ γελάσῃ δῆλον ὅτι καὶ μάλιστα ἦν μάθης ὡς
 ὑπὸ νόμῳ αὐτὸ δρῶμεν καὶ προστέτακται πᾶσι τοῖς ἐν
 ἡλικίᾳ παρεῖναι καὶ ὄραν τὰ ὄρνεα διαπυκνεύοντα μέχρι
 τῆς ἐσχάτης ἀπαγορεύσεως; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο γελοῖον·
 ὑποδύεται γάρ τις ἡμέρα ταῖς ψυχαῖς ὄρμη ἐς τοὺς κιν-
 δύνους, ὡς μὴ ἀγεννέστεροι καὶ ἀτολμότεροι φαίνοντο
 τῶν ἀλεκτρούων μηδὲ προαπαγορευοῖεν ὑπὸ τραυμά-
 των ἢ καμάτων ἢ του ἄλλου δυσχεροῦς. τὸ δὲ δὴ ἐν

ὄπλοις πειρᾶσθαι αὐτῶν καὶ ὄρᾶν τιτρωσκομένους ἄπαγα-
 θηριῶδες γὰρ καὶ δεινῶς σκαιὸν καὶ προσέτι γε ἄλυσι
 τελὲς ἀποσφάττειν τοὺς ἀρίστους καὶ οἷς ἂν τις ἄμεινον
 χρήσαιο κατὰ τῶν δυσμενῶν. 38. ἐπεὶ δὲ φῆς, ὦ Ἀνά-
 χαρσι, καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ἐπελεύσεσθαι, μέμνησο, ἦν
 ποτε καὶ ἐς Λακεδαίμονα ἔλθης, μὴ καταγελάσαι μηδὲ
 ἐκείνων μηδὲ οἶεσθαι μάτην πονεῖν αὐτούς, ὁπότεν ἦ
 σφαίρας πέρι ἐν τῷ θεάτρῳ συμπεσόντες παίωσιν ἀλλή- 91
 λους ἢ ἐς χωρίον ἐσελθόντες ὕδατι περιγεγραμμένον ἐς
 φαίλαγγα διαστάντες τὰ πολεμίων ἀλλήλους ἐργάζωνται
 γυμνοὶ καὶ αὐτοί, ἄχρι ἂν ἐκβάλωσι τοῦ περιγράμματος
 τὸ ἕτερον σύνταγμα οἱ ἕτεροι, τοὺς κατὰ Λυκοῦργον οἱ
 καθ' Ἑρακλέα ἢ ἔμπαλιν, συνωθοῦντες ἐς τὸ ὕδωρ· τὸ
 γὰρ ἀπὸ τούτου εἰρήνη λοιπὸν καὶ οὐδεὶς ἂν ἔτι παίσειε·
 μάλιστα δὲ ἦν ὄρᾳς μαστιγουμένους αὐτοὺς ἐπὶ τῷ βωμῷ
 καὶ αἷματι ῥεομένους, πατέρας δὲ καὶ μητέρας παρεστώ-
 σας οὐχ ὅπως ἀνωμένας ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις ἀλλὰ καὶ
 ἀπειλούσας, εἰ μὴ ἀντέχοιεν πρὸς τὰς πληγὰς, καὶ ἰκε-
 τευούσας ἐπὶ μῆμιστον διαρκέσαι πρὸς τὸν πόνον καὶ
 ἐγκρατερῆσαι τοῖς δεινοῖς. πολλοὶ γοῦν καὶ ἐναπέθανον
 τῷ ἀγῶνι μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγορευσαὶ ζῶντες ἔτι ἐν
 ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκείων μηδὲ εἶξαι τοῖς σώμασιν, ὧν καὶ
 τοὺς ἀνδριάντας ὄψει τιμωμένους δημοσίᾳ ὑπὸ τῆς Σπάρ-
 τῆς ἀνασταθέντας. ὅταν τοίνυν ὄρᾳς κακείνα, μῆτε μαι-
 νεσθαι ὑπολάβῃς αὐτοὺς μῆτε εἴπῃς, ὡς οὐδεμιᾶς ἕνεκα
 αἰτίας ἀναγκαίᾳς ταλαιπωροῦσι μῆτε τυράννου βιαζομέ-
 νου μῆτε πολεμίων διατιθέντων· εἴποι γὰρ ἂν σοὶ καὶ 920
 ὑπὲρ ἐκείνων Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης αἰτῶν πολλὰ τὰ
 εἴλογα καὶ ἅ συνιδὼν κολάζει αὐτούς, οὐκ ἐχθρὸς ὢν

οὐδὲ ὑπὸ μίσους αὐτὸ δρῶν οὐδὲ τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκῆ παραναλίσκων, ἀλλὰ καρτερικωτάτους καὶ παντὸς δεινοῦ κρείττονας ἀξιῶν εἶναι τοὺς σώζειν μέλλοντας τὴν πατρίδα. καίτοι κἂν μὴ ὁ Λυκοῦργος εἴλη, ἐννοεῖς, οἶμαι, καὶ αὐτὸς ὡς οὐκ ἂν ποτε ληφθεῖς ὁ τοιοῦτος ἐν πολέμῳ ἀπόρρητόν τι ἐξείποι τῆς Σπάρτης αἰκισομένων τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καταγελῶν αὐτῶν μαστιγοῖτο ἂν ἀμιλλώμενος πρὸς τὸν παῖοντα, ὡς πρότερος ἀπαγορεύσειεν.

39. ANAX. Ὁ Λυκοῦργος δὲ καὶ αὐτὸς, ὦ Σόλων, ἔμαστιγοῦτο ἐφ' ἡλικίας, ἢ ἐκπρόθεσμος ὢν ἤδη τοῦ ἀγῶνος ἀσφαλῶς τὰ τοιαῦτα ἐνεανιεύσατο;

ΣΟΛ. Πρεσβύτης ἤδη ὢν ἔγραψε τοὺς νόμους αὐτοῖς Κρήτηθεν ἀφικόμενος· ἀποδεδημήκει δὲ παρὰ τοὺς Κρήτας, ὅτι ἤκουεν εὐνομοωτάτους εἶναι, Μίνωος τοῦ Διὸς νομοθετήσαντος ἐν αὐτοῖς.

ANAX. Τί οὖν, ὦ Σόλων, οὐχὶ καὶ σὺ ἐμιμήσω Λυκοῦργον καὶ μαστιγοῖς τοὺς νέους; καλὰ γὰρ καὶ ταῦτα καὶ ἀξία ὑμῶν ἔστιν.

321 ΣΟΛ. Ὅτι ἡμῖν ἱκανά, ὦ Ἀνάχαρσι, ταῦτα τὰ γυμνάσια οἰκεία ὄντα· ζηλοῦν δὲ τὰ ξενικά οὐ πάνν ἀξιοῦμεν.

ANAX. Οὐκ, ἀλλὰ συνίης, οἶμαι, οἶον τί ἐστι μαστιγοῦσθαι γυμνὸν ἄνω τὰς χεῖρας ἐπαίροντα μηδενὸς ἔνεκα ὠφελίμου ἢ αὐτῷ ἐκάστῳ ἢ κοινῇ τῇ πόλει. ὡς ἐγωγε ἦν ποτε ἐπιδημήσω τῇ Σπάρτῃ, καθ' ὃν καιρὸν ταῦτα δρῶσι, δοκῶ μοι τάχιστα καταλευσθήσεσθαι δημοσίᾳ πρὸς αὐτῶν, ἐπιγελῶν ἐκάστοις, ὅπῃ ὁρῶ τυπτομένους καθάπερ κλέπτας ἢ λωποδύτας ἢ τι ἄλλο

τοιούτων ἐργασαμένους. ἀτεχνῶς γὰρ ἔλλεβόρου δεῖσθαι μοι δοκεῖ ἢ κόλις αὐτῶν οὕτω καταγέλαστα ὑφ' αὐτῆς πάσχουσα.

40. ΣΟΛ. Μὴ ἐρήμην, ὦ γενναῖε, μηδὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπόντων μόνος αὐτὸς λέγων οἴου κρατεῖν· ἔσται γάρ τις ὁ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων σοὶ τὰ εἰκότα ἐν Σπάρτῃ ἀντερῶν. πλὴν ἀλλ' ἐπέιτερό ἐγὼ τὰ ἡμέτερά σοι διεξέληλυθα, σὺ δὲ οὐ πάνυ ἀρεσκομένῳ αὐτοῖς ἔοικας, οὐκ ἄδικα αἰτήσῃς ἔοικα παρὰ σοῦ ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει διεξέλθῃς πρὸς με ὃν τρόπον ὑμεῖς οἱ Σκυθῆαι διασκεῖτε τοὺς νέους τοὺς παρ' ὑμῖν καὶ οἷσσισι γυμνασίοις ἀνατρέφετε καὶ ὅπως ὑμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γίνονται.

ΑΝΑΧ. Δικαιοῦτά μὲν οὖν, ὦ Σόλων, καὶ ἐγώ γε διηγῆσομαι τὰ Σκυθῶν νόμιμα, οὐ σεμνὰ ἴσως οὐδὲ καθ' ὑμᾶς, οἷ γε οὐδὲ κατὰ κόρησ παταχθῆναι τολμήσαιμεν ἂν μίαν πληγὴν· δειλοὶ γάρ ἐσμεν· ἀλλὰ εἰρήσεται γε ὅποια ἂν ᾖ. ἐς αὔριον μέντοι, εἰ δοκεῖ, ὑπερβαλώμεθα τὴν συνουσίαν, ὡς ἅ τε αὐτὸς ἔφησ' ἔτι μᾶλλον ἐννοήσαιμι καθ' ἡσυχίαν ἅ τε χρὴ εἰπεῖν συναγάγοιμι τῇ μνήμῃ ἐπελθόν. τὸ δὲ νῦν ἔχον ἀπίωμεν ἐπὶ τούτοις, ἐσπέρα γὰρ ἦδη.

.....

Ὀμηρὸν Ἐγγυμνῶν 4.
 Ὀμηρὸν Ἐγγυμνῶν 8.

024000028181

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1500/76

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ

Α'. ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Πολιτεία Ἀθην.
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Λόγοι τόμ. Α'. μ. Α'
 Περιέχον τούς τρεῖς Ὀλυμπια-
 κούς, τούς τέσσαρας Φιλιππι-
 κούς, τόν περί Εἰρήνης, τόν
 περί Ἀλοννήσου, τόν περί τῶν
 ἐν Χερρονήσῳ κτλ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Λόγοι τόμ. Α'. μ. Β'
 περιέχον τόν περί Στεφάνου,
 τόν παραπρεσβείας κλπ'

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ Τόμος Β'.

ΗΡΩΔΟΤΟΥ τόμος Α'.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ Τόμος Α'.

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ἀπομνημονεύματα,
 — Κύρου Παιδεία,
 — Κύρου Ἀνάβασις.
 — Ἑλληνικά,
 — Οἰκονομικός καί Ἐ-
 λάσσονα ἔργα.

ΟΜΗΡΟΥ Ἰλιάς. Τόμος Α'. Α.—Μ.

— Τόμος Β'. Ν.—Ω.

ΟΜΗΡΟΥ Ὀδύσσεια. Τόμ. Α'. Α.—Μ.

— Τόμος Β'. Ν.—Ω.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Ἀπολογία Σωκράτους.
 Κρίτων. Φιζίδων κτλ. . .

— Γοργίας, Μένων

— Πρωταγόρας.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Δάχης

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Τραγωδίαι.

— Ἡλέκτρα

— Αἴας

— Ἀντιγόνη

— Οἰδίπους Τύραννος

— Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ

— Φιλέκτητης-Τραχινίαι

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ Νεκρικοὶ Διάλογοι

— Ἐνὸπτιον καί Ἀνάχασις

— Τίμων ἢ Μισάνθρωπος καί

— Χάρων.

ΔΥΚΟΥΡΓΟΥ Λόγος

κατὰ Λεωκράτους

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ Βίαι Παράλληλοι

— Θεμιστοκλής,

— Δημοσθένης,

— Φιλοσοφία,

— Τιβέριος καί Γάιος Γράχχοι

— Ἀρισταίδης

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ, Μήδεια

— Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις,

— Ἰφιγένεια ἐν Αἰδίῳ,

— Ἰππόλυτος

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ Χαρακτήρες

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Εἰσόδια

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ Ἀττικά,

— Ἀχαϊκά

Β'. ΛΑΤΙΝΩΝ

CAESARIS Belli civilis

CAESARIS de bello gallico

CORNELII NEPOTIS Vitae

ORATII FLACCI Ὀρατιου φῶδι

VERGILII Aeneis Αἰνείας Βεργίλιου

DIVIDIUS Ὀιδίλιου μεταμορφώσεις

C. SALISTIUM CRISPII Catilina lugurtha

M. TULLII CICERONIS No 1 in L. Catilinae Quattuor

No 2. Pro A. Licinio Archia poeta. De imperio Ca
 Pompeii (bro Lege Manilia)

— No 3. De officiis

LEMOND Dillac in vi. tribus urbibus Romae μετά Λεξιλ. χρυσῶ.